ግዕዝ ፊደል

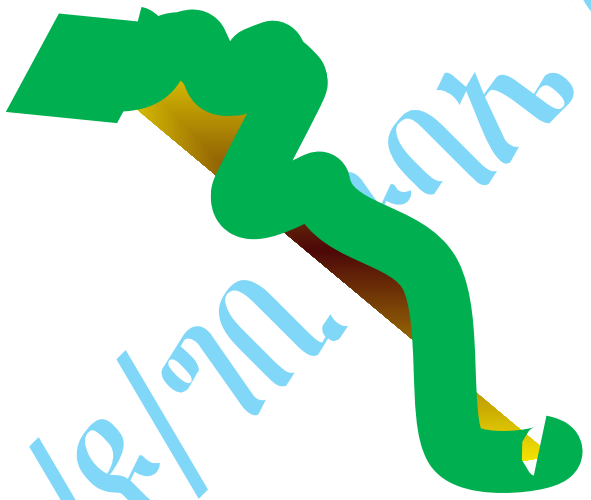

የኢ/ል/ቴ/ዩ/ግቢ ጉባኤ ከኔ ጋር ይማሩ

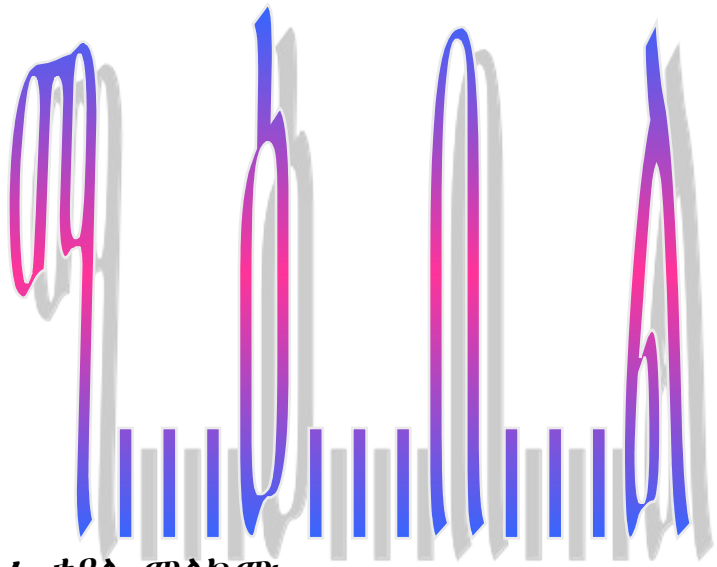

ድርሰት ፦ ኃይሉ መልካሙ
ፅሑፍ፡- ፋሲል ኪዳኔ
የደብረ ናዝሬት ቅዱስ ዮሴፍ እና ቅዱስ ሚካኤል ቤ/ክርስትያን ኆኅተ-ጥበብ ሰ/ት/ቤት

ተዋንያን

ደ / በረከት ቅዱስ ገብርኤል ቤ / ክ ፈለገ ቅዱሳን ሰ / ት / ቤት

ዮሐንስ ፦ አዲስዓለም ጌቱ

አቶ ጌታቸው ፦ እንጆሪ ገዛኸኝ

ብርቄ ፦ ሳራ ገብሬ

እመቤት ፦ መቅደስ ብስራት

ዳዊት ፦ ሔኖክ ምትኩ

ሶስና ፦ ቤዛ ለማ

አዘጋጅ ፦ አማረ ተመስገን

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን፡፡

(ብዙም እውቀት የሌላቸው ሳይማሩ ቤተሰባቸውን ያስተማሩ አባት አቶ ጌታቸው በጠዋት ቤት ውስት ተቀምጠው ሲተክዙ ይታያሉ)
እመቤት፡- (ከመኝታ ቤት ወጥታ ጁስ አምጥታ ትሰጣቸዋለች)
አቶ ጌታቸው፡- (ጀርባቸውን ይሰጧታል) ዳዊት፡- (ይገባል)
እመቤት፡- (ጁሱን አስቀምጣ ትወጣለች)
አቶ ጌታቸው፡- (ጁሱን እያዩ ይተክዛሉ)
ዮሐንስ፡- (ከውጪ በቁምጣ ይገባል) ደህና አደርክ ፋዘር?
አቶ ጌታቸው፡- (በአትኩሮት ይመለከቱታት)
ዮሐንስ፡- እንዴ ጁስ …. (ይጨልጠዋል) …. አባት ማለት አንተ ነህ… ስፖርተኛ ፈሳሽ እንደሚያስፈልገው ታውቃለህ የእውነት ኮራውብህ አቶ ጌታቸው፡- ዝምበል ማፈሪያ ለመሆኑ ከየት ነው የምትመጣው?
ዮሐንስ፡- ማንን እኔን ነው ፋዘር?
አቶ ጌታቸው፡- አይ ጥላህን ነው
ዮሐንስ፡- እንዴ ፋዘር አረጀህ እንዴ አለባበሴ ከስፖርት እንደመጣው አይገልፅም ይሔን አውቀህ አይደል እንዴ ጁስ አዘጋጅተህ የጠበከኝ፡፡
አቶ ጌታቸው፡- እ…..ህ… ለልጅ ይገለፅለት አይደል፡፡
ዮሐንስ፡- አሁን ነገሩን አመጣኽው /ወደ እሳቸው እየተጠጋ/ እንደው ለልጆችህ እያሰብክ ፀጉርህ ሸበተ እንጂ ገና ልጅ ነህ
አቶ ጌታቸው፡- /እየገፈተሩት/ ስፖርቱን የምትሰራው ለጤንነት ነው ወይስ ጤናን ለማቃወስ?
ዮሐንስ፡- ስፖርት ለጤንነት ነው እንጂ ጤናን ለማቃወስ ይሰራል እንዴ?
አቶ ጌታቸው፡- እኔ ምን አውቃለው መልሶ ይጠይቀኛል እንዴ?
ዮሐንስ፡- ማብራሪያ አለኝ ፋዘር ጥያቄህ ገብቶኛል ላቤ ስለሸተተህ ነው አይደል ይኼው ፋዘር ላብ የድካምና ብዙ የመስራት ውጤት ነው፡፡ አቶ ጌታቸው፡- ታዲያ ያንተ ላብ ለየት ያለ ነው?
ዮሐንስ፡- እንዴት ፋዘር?
አቶ ጌታቸው፡- ዝናም ዘንቦ ነው እንዳልል ዝናም የለም ላብ ነው እንዳልል የሰው ጠረን አይደለም እና ምንድነው ይሔ?
ዮሐንስ፡- እንዴ አባዬ ጠጥተሃል ለማለት ነው?
አቶ ጌታቸው፡- አረ በፍፁም
ዮሐንስ፡- እና ታዲያ?
አቶ ጌታቸው:- ማራቶን እየሮጥክ አልነበር?
ዮሐንስ፡- አዎን

አቶ ጌታቸው፡- እነዚያ በቴሌቪዥን ሲሮጡ የምናያቸው ሲደክማቸው ውሃ ጠጥተው እራሳቸው ላይ ይደፉ የለ? ዮሐንስ፡- አዎን
አቶ ጌታቸው፡- አንተም እንግዲ ሌሊት ስትሮጥ ደከመህና እላይ ላይ ደፋህው
ዮሐንስ፡- ያራዳ ልጅ ነህ እኮ ፋዘር
አቶ ጌታቸው፡- ግን ያንተ ተለየ
ዮሐንስ፡- ተለየ?
አቶ ጌታቸው፡- አዎ
ዮሐንስ፡- እንዴት?
አቶ ጌታቸው፡- ምን እንዴት ትላለህ ላንተ የተቀመጠልህ ኮዳ እንስራ ነበር እንዴ?
ዮሐንስ፡- እንስራ?
አቶ ጌታቸው፡- አዎ እንስራ ጠጅ ጠጅ የሚል ላብ በሕይወቴ ዛሬ ነው ያየውት
ዮሐንስ፡- ጠጅ ጠጅ ምን ነካህ አባዬ በዚህ ሰዓት ጠጅ ለምን በጊዜ ገባህ ነው አይደል አብረን መግባታችንን እያወክ ደህና እደር ዮሐንስ ብለኸኝ ደህና እደር አባዬ ብዬህ አይደል የተኛውት?
አቶ ጌታቸው፡- በል አታላዝንብኝ ሳይነጋብህ ግባና ተኛ
ዮሐንስ፡- አባዬ አላመንከኝም አይደል …. ካላመንክ ብርቄን ጠይቃት እሷ ነች ሌሊት የቀሰቀሰችኝ
አቶ ጌታቸው፡- የራስህ ሳያንስህ ለምን ሰውን ኃጢአት ውስጥ ትከታለህ ከሌሊቱ 11 ሰዓት ጀምሮ እዚህ ቁጭ ብያለው በየት ወጣህ?
ዮሐንስ፡- ይችህ ብርቄ ነች አባዬ ተኝቷል እኔ እነግረኋለው ብላ 10 ሰዓት ላይ የቀሰቀሰችኝ ለቁልፍ ብዬ ከምቀሰቅስህ ለዛሬ በአጥር ወጣው እሷ ብርቄ ሸኝታኝ ነው የሄድኩት ካላመንክ ጠይቃት ማርያምን
አቶ ጌታቸው፡- ዝም በል አንተ በአንተ አፍ ማርያምን አትበለኝ አዛኝ ነች አትቀጣኝም ብለህ ነው አይደል እኔ ግን እፈራልሃለው ይህ ሁሉ መሃላህና
ግዝትህ አንድ ቀን ዋጋ ያስከፍልሃል፡፡
ብርቄ፡- ደህና አደርክ አባዬ? /ወተት እየሰጠቻቸው/

2

አቶ ጌታቸው፡- ደህና አደርሽ ብርቄ
ብርቄ፡- እ….እ… እንዴ በቁምጣ እ… ህ… በቆዳ ጫማ
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ
ብርቄ፡- አቤት አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- ከስፖርት ነው የመጣው ወተት አምጭለት
ብርቄ፡- ከስፖርት?
ዮሐንስ፡- /እጁን አንስቶ ሲለምኑት አባቱ ሲያዩት እጁን ወደ ላይ እየዘረጋ ስፖርት ሲሰራ ይታያል/አቶ ጌታቸው፡- ምንድነው እንደዚህ የሚያስቃት?
ዮሐንስ፡- ውፍረቴን አይታ ገርሟት ነው
አቶ ጌታቸው፡- በል ግባና ልብስ ልበስ በኋላ ብርድ ቢመታህ ለመርፌ የሚሆን ሥጋ የለህም ዮሐንስ፡- /ሰውነቱን እያየ/ በዚህ በዚህ እንኳን አንታማም
አቶ ጌታቸው፡- ኧረ አንተን በምን በምን አምቼ እዘልቅሃለው
ዮሐንስ፡- ምን አልክ አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- ወተት መጥቷል
ዮሐንስ፡- አይ ብርቅዬ ነፍስ እኮ ነሽ አንቺ ብርቅዬ ………
ብርቄ፡- /አፍንጫዋን ይዛ ወደ ኋላ ትሸሻለች/
ዮሐንስ፡- ብርቅዬ እንስሳ
ብርቄ፡- /በዝግታ/ አንቡላ
ዮሐንስ፡- ይችህ ልጅ እንዴት አባቷ ነው የጠገበችው?
አቶ ጌታቸው፡- ደግሞ እሷ ምን አደረገችህ?
ዮሐንስ፡- ቆይ እኔን ስታይ ለምንድነው የምትሸሸው? ምን ሆና ነው?
አቶ ጌታቸው፡- አፍህ ማስቲካ ማስቲካ ሸቷት ነዋ
ዮሐንስ፡- ምን አልክ ፋዘር?
አቶ ጌታቸው፡- ምነው ቅድም ሸኘችኝ ምናምን ስትል አልነበረም?
ብርቄ፡- የምን ሽኝት?
ዮሐንስ፡- አዲሱ የስፖርት ስም ነው /እየዘለለ/
ብርቄ፡- ታዲያ በግንባርህ ነው እንዴ የምትሰራው?
ዮሐንስ፡- ከሰው ለየት ለማለት ነዋ
ብርቄ፡- ታዲያ የእኔን ሽኝት ምን አመጣው?
አቶ ጌታቸው፡- ማታ እኔን ላለመቀስቀስ የሸኘሽው ነዋ?
ብርቄ፡- ማን? …..እኔ?
ዮሐንስ፡- አይ እኔ ….. ሂጂ በር ክፈቺ በር እየተንኳኳ አይደል
አቶ ጌታቸው፡- ኧረ ተው አንተ ልጅ ልጅቷን አታብጠለልጥላት
ዮሐንስ፡- አይ ፋዘር እሷ ነች እንጂ የምታብጠለጥለኝ …. ለዚህ ሁሉ ደግሞ ተጠያቂው አንተ ነህ
አቶ ጌታቸው፡- ደግሞ እኔ ምን አደረኩ?
የሐንስ፡- የቤቱ ሁሉ ሃላፊነት በአንቺ ነው እያልክ ፈልጭ ቆራጭ አደረካት ታዲያ እንዴት አታብጠልጥለኝ እኔኮ ያልገባኝ ነገር ለምን እንደሰራተኛ አትኖርም፡፡ አቶ ጌታቸው፡- የአንተ ጥላቻ ይገባኛል ቤቱን ለመዘቅዘቅ እንዲያመችህ ነው እኔ ግን ከልጆቼ ለይቼ አላያትም፡፡
ዮሐንስ፡- ነው እንዴ እህ…. ምን ትንሻከኪያለሽ አቤት አንቺና ወሬ ውይ ውይ … መቼ ይሆን የወሬ ነዳጅሽ የሚያልቀው
ብርቄ፡- አንተ እውነት ግን ከስፖርት ነው የምትመጣው?
ዮሐንስ፡- ሌላ ወሬ …. ወይኔ በእናትሽ መቼ ነው ባትሪ ሎው የምትይው
ብርቄ፡- ውሸትህን ስዊች ኦፍ ስታደርገው
ዮሐንስ፡- እንዴ /በአግራሞት ይመለከታታል አፉን ይይዛል/
ብርቄ፡- አዎ አሁን ንገረኝ ከስፖርት ነው የመጣኸው?
ዮሐንስ፡- /አንገቱን በአወንታ ይነቀንቃል/
ብርቄ፡- ምን አይነት ስፖርት ስትሰራ ነበር?
ዮሐንስ፡- ሰርከስ

አቶ ጌታቸው፡- አሁን አምስት ሺህ አስር ሺህ ስትል አልነበር?
ብርቄ፡- አውቆ ነው
ዮሐንስ፡- እውነቴን ነው
ብርቄ፡- አባት ይዋሻል?
ዮሐንስ፡- ይዋሻል
አቶ ጌታቸው፡- ምን አልክ?
ዮሐንስ፡- አይዋሽም
ብርቄ፡- አንተ ግን ውሸታም ነህ

ዮሐንስ፡- አጋብተሸብኝ ነው
ብርቄ፡- ማን? እኔ?
ዮሐንስ፡- አይ እኔ ሞጥሟጣ
ብርቄ፡- አንቡላ /በለሆሳስ/
ዮሐንስ፡- አየሃት አባዬ ስትሰድበኝ
አቶ ጌታቸው፡- መቼ?
ዮሐንስ፡- አሁን

አቶ ጌታቸው፡- ምን ብላ?
ዮሐንስ፡- አንቡላ
አቶ ጌታቸው፡- በርሜልም አለማለቷ እሷ ሆና ነው
ዮሐንስ፡- ምን አልከኝ አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- ነገሩ ወዲህ ነው የጠየቀችህን አንዲት ጥቄያ ለምን አትመልስላትም
ዮሐንስ፡- ማነች እሷ?
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ
ዮሐንስ፡- ምን ብርቄ ነች ይችህ ድርቄ ናት እንጂ፡፡
ብርቄ፡- መልስልኝ?
ዮሐንስ፡- ምኑን?
ብርቄ፡- ጥያቄዬን?
ዮሐንስ፡- ይለፈኝ
ብርቄ፡- መልስልኝ?
ዮሐንስ፡- ይ..ለ..ፈ..ኝ ….. ተመለሰልሽ?
ብርቄ፡- አዎን በትክክል መልሶታል ይሄ የማን ቦርሳ ነው?
ዮሐንስ፡- ብርቄ ….ብርቄ
ብርቄ፡- አባዬ መጀመሪያም ጠርጥሪያለው በቆዳ ጫማ ስፖርት የት ሃገር ነው የሚሰራው እስከመቼ ነው ከራስህ ጋር የምትጣላው እስከመቼ በውሸት ትኖራለህ እስኪ አስበው አንተን ተስፋ የሚያደርገው አባትህ የአንተን ክፉ ሞት ቢሰማ ምን ይውጠዋል፡፡
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ በጠዋት ጥሩ ጥሩ ነገር አውሪ እንጂ
ብርቄ፡- ለዚህ ሁሉ ተጠያቂ አንተ ነህ አባዬ ሁሉጊዜ እያወክ የሱን ውሸት ትቀበለዋለህ ዛሬ በቁምጣ ልብሱን ተዘርፎ መጣ ነገ ራቁቱን ይመጣል ከነገ ወዲያስ…. ጥሩ ሰው አጋጥሞት ነው እንጂ መጥፎዎች ቢሆኑ ወይ በድንጋይ ወይ በጩቤ ስንት ነገር አለ መሰለህ አባዬ ተመልከት የሰፈር ሰዎች ናቸው ይሄን የሰጡኝ ዛሬ ልብሱ መጣ ነገ እርቃኑን ቢወድቅ ማነው ተጠያቂ እኔ አባዬ ወይስ አንተ …. አውቃለው ይሄን ለመናገር ስልጣኑ እንደሌለኝ እንደ እኔ ስላሰብኩ ነው ዮሐንስ ይቅርታህን ተስፋ አደርጋለው /ትወጣለች/
አቶ ጌታቸው፡- ትልቅ ሰው ነች እኛን እንደሷ ቆጥራ ተናገረች አንተ የሰጠሃት ቦታ ግን ምንድነው ሰራተኛ በእርግጥ ጥፋቱ የእኔ ነው ከዛሬ ነገ ትለወጣለህ እያልኩ ያንተን ውሸት ታገስኩኝ አሁን ግን ነገሩ አፍጥጦ መጣ የእኔም ፍቅር ላንተ የመበላሸት ምክንያት ሆነ እንደው እግዚአብሔር አያድርገውና አንተ አንድ ነገር ብትሆን በሰማይ ቤት ወቀሳው በእኔ እንደሚበረታ አታውቅም ኧረተው ተለመነኝ ልጄ እኔም እኮ በአንተ የተነሳ ውሸታም ሆንኩ አሁን ወንድምህ ቢሰማ ምን ይላል፡፡
ዳዊት፡- ሁሉንም ነገር ሰምቸኋለው አባዬ አሁን አንተ ዝም ትላለህ እንደሌላው ጊዜ በእኔና በእርሱ መሃል እንዳትገባ አየኸው አይደል የማቅበጥህ ውጤት ስንት ጊዜ በአንተና በማርያም ስም ተገዝቶ ሁላችንንም የይምሰል ይቅርታ የጠየቀው ቆይ እስከመቼ ነው እሹሩሩ የምንለው
አቶ ጌታቸው፡- እንደሱ ማለት እኮ አይደለም ዳዊት
ዳዊ፡- አባዬ አሁንም ጥፋቱን ለማስተባበል አትሞክር ቆይ እሺ ማታ እንዳያመሽ ካንተ ጋር ነበር የነገርነው ከአንተ ጋር ደህና እደሩ ብለህን ስትሄድ አብረን ነበርን ያቺን የእንቅልፍ ሰዓታችንን ተጠቅሞ ከተኛን በኋላ ነው የወጣው እንደዚህ አይነቱን ሱሰኛ ከቤተሰቡ መጠጥ ለሚበልጥበት ጠበቃ ልንሆን አይገባንም ቆይ ግን በእሱ የተነሳ የኛ የሁላችንም ስም እየጠፋ መሆኑን ያውቃል አንተን ነው እኮ የምጠይቅህ?
ዮሐንስ፡- ምኑን?
ዳዊት፡- ባንተ የተነሳ የሁላችንም ስም መጥፋቱን …… መልስ ስጠኝ እንጂ ለነገሩ አንተ ምን ታደርግ የበለጠ ክብር ላንተ ይሰጥሃል እኔ እንኳን የቤቱ ታላቅ ስንቱን ነገር ችዬ ስኖር ለሚስቴ ያላችሁን ጥላቻ እያወኩ ለእናንተ ያለኝ ፍቅር ግን ዛሬም ትላንትም ነገም ያው ነው ይሄ እንኳን ትምህርት አይሆንህም ቆይ ግን አንተ ሃሳብህ ምንድነው ዘላለም መጠጣት ቤት መበጥበጥ በጨለማ ከቤት መውጣት መብላት መጠጣት ይሔ ነው ስራህ ይህንንማ እንስሳትም ይሰሩታል ለመሆኑ ማነው ቁልፍ የሚሰጥህ ይቺ ብርቄ ነች አይደል?
ዮሐንስ፡- እሷ ምንም አላደረገችም እሷን እዚህ ውስጥ አትክተታት ጥፋቱ የእኔ ነው እኔን ውቀሰኝ እኔ እሰማሀለው
ዳዊት፡- አየኸው አይደል አባዬ እንዴት መልስ እንደሚሰጠኝ ቀና ብሎ አይቶኝ የማያውቀው ልጅ ልቡን አሳብጦ ‹‹ ›› እሰማሀለው ይለኛል ብትሰማኝማ ተምረህ የት በደረስክ አንተ የምትሰማው የብርጭቆን ጩኸት ነው
ዮሐንስ፡- ያለመማሬንና መሃይም መሆኔን እንድትነግረኝ አልፈልግም
ዳዊት፡- ምን አልክ አንተ ሰላማችንን የምትነሳው አንሶህ አፍህን ሞልተህ ልትናገረኝ
አቶ ጌታቸው፡- ተው ዳዊት ተው
ዮሐንስ፡- አባዬ በመሃላችን አትግባ የሚፈልገውን ያድርግ እንድታውቅልኝ የምፈልገው ዶክተር የአንተን ሰላም እኔ አልነሳሁትም
ዳዊት፡- ምን ለማለት ፈልገህ ነው?
አቶ ጌታቸው፡- ኧረ ተው ዳዊት

3

ዳዊት፡- ቆይ ቆይ ምን ለማለት ፈልጎ ነው?
ዮሐንስ፡- ይህንን የኔ መስከር ምክንያቱ አንተ መሆንህን
ዳዊት፡- እኔ?
ዮሐንስ፡- አዎ አንተ

አቶ ጌታቸው፡- ዮሐንስ /በጥፊ ይመቱታል/ በቃህ በቃህ ብያለው
ዮሐንስ፡- ልናገርበት ልናገርበት አባ አዎ አንተ ነህ ሰላማችንን የነሳኸው እስኪ ንገረኝ እማማ ከመሞቷ በፊት እንዲ አይነት ፀባይ ነበረኝ አንተ የሰውን ምክር አትሰማም ሰውን ግን ትመክራለህ እንዲ ማድረግማ ቀላል ነው ለዚህ ቤት ሰላም ማጣት ትክክለኛ ምክንያት ማን እንደሆነ ታውቃለህ አንተና ገፊ ሚስትህ! ገና እግሯ ይህን ቤት ከመርገጡ እናቴ ሞተች አባቴም በሽተኛ ሆነ እኔም ቤቱ አስጠላኝ ሰካራም ቦዘኔ ባለጌ መባልን ማን ይፈልጋል?
ሶስና፡- በየሱስ ስም ምን አይነት የሰይጣን መንፈስ ነው የገባው በክርስቶስ

እመቤት፡- ምንድ ነው ነገሩ ምን ሆናችኋል?
ዳዊት፡- ምንም አልሆንም ወደ መኝታ ቤት ግቢ
ዮሐንስ፡- እንዴት ምንም አልሆንም ይነገራት እንጂ?
ሶስና፡- በየሱስ ስም ጌታዬ እዚህ ቤት የገባውን መንፈስ በስምህ ገስፀው
አቶ ጌታቸው፡- ዝም በይ አንቺ ምንም አያምርብሽም
እመቤት፡- ምንድነው የሚነገረኝ?
ዮሐንስ፡- ይሄን ነዋ ገፊ መሆንሽን ባንቺ የተነሳ ሰላም ማጣታችንን
ዳዊት፡- ተጠንቀቅ ከአሁን በኋላ አንዲት ቃል ትናገራትና
እመቤት፡- ተወው ዳዊት ንገረኝ የመጨቃጨቃችሁ ምክንያት እኔ ነኝ ምን አስቀይሜህ ነው ብመክርህ እኮ ለአንተ አስቤ ነው እንደ ልጄ ቆጥሬህ እኮ ነው ዮሐንስ፡- አየሽው አይደል ችግርሽን ልጅሽ አድርገሽ ታስቢኛለሽ የወንድሜ ሚስት እንጂ እናቴ ለመሆን አታስቢ
ዳዊት፡- ከዚህ በኋላ ሚስቴ ስትዋረድ ማየት አልፈልግም አንዲት ቃል ትናገራትና ወየውልህ የማንም ሰካራም ማላገጫ መሰለችህ
እመቤት፡- ተወው ዳዊት ውርደት አይደለም ሰክሮም አይደለም እውነት ነው የአባትህ ዝምታ ምን ይመስልሃል የቤቱን ብጥበጣ ማቆም የሚችሉ አይደለም አንድ እውነት አለ እንጂ እውነቱም እኔ ነኝ ገፊ ገደቢስ ይህን ያህል ጊዜ በጥላቻ ውስጥ ሆኜ ፍቅርን ለመስጠት ብሞክርም የቤቱን ሰላም ግን ማምጣት አልቻልኩም፡፡ እስኪ እናንተ ንገሩኝ ምን ባደርግ ነው ከዚህ ቤት ቁጥር ውስጥ የምገባው የትኛውን ሸክም ብሸከም ነው የዚህን ቤት ጥላቻ ከእኔ የማርቀው ሶስና፡- በየሱስ ስም እኔ የምላችሁን ብትሰሙ ጥሩ ነው ጌታ የጥላቻን መንፈስ በስምህ ገስፀው በየሱስ ስም፡፡
አቶ ጌታቸው፡- ላያምርብሽ ነገር አትቀባጥሪ
ሶስና፡- እውነት እኮ ነው አባ
ዳዊት፡- ለምን ዝም አትይም አንቺ ጉዳዩ የእኛ ነው ሌላስ ምን ቀረህ ተናገራ እንስማህ
ዮሐንስ፡- ምንም ምንም አልቀረኝም በስህተት አይን አትመልከቱኝ ተረትም አተርቱብኝ ‹‹ሆድ ያባውን ብቅል›› አትበሉኝ ሆድ ያባውን አይደለም የልቤን ቁስል ነው የተናገርኩት፡፡
ዳዊት፡- እንግዲያውስ ጥሩ ትሰማላችሁ አባዬም አንተም አንቺም ስሙ ሚስት በባሏ ቤት መከበር እንጂ መዋረድ የለባትም ከዚህ ከጭፍን አስተሳሰባችሁ ከወጣችሁ ጥሩ አለበለዚያ ግን ማን በዚህ ቤት መኖር እንዳለበት ማን ከዚህ ቤት መውጣት እንዳለበት አብረን እናያለን
አቶ ጌታቸው፡- ይበቃሃል ከዚህ በኋላ ማንንም መስማት አልፈልግም ማንም እኔ በሕይወት እያለው በዚህ ቤት ላይ መወሰን አይችልም፡፡
እመቤት፡- እርስዎ ግን ይችላሉ አንድ ጥያቄ ልጠይቆት ልጆዎን መውደዴ የእኔ ጥፋት ነው እዚህ ቤት ምራት ሆኖ መገኘት ጥፋት ነው አዎ ምናልባት እድለቢስነቴ ይሆናል እኔ የዚህን ቤት ደስታ መንጠቄ ግን እኮ ሰው ሆኖ መፈጠሬ ስህተት አይደለም የዚህ ቤት ደስታና ፍቅር ለማምጣት ሞከርኩ ብዙ ጊዜ ወደ እርስዎ ቀረብኩ ጠዋት ከእንቅልፌ ተነስቼ የማስበው የእናንተን ጥላቻ የማሸንፍበትን መንገድ ነው እኔ እዚህ ቤት ውስጥ ለማንም ጥላቻ የለኝም፡፡ ፍቅር እንጂ የእናታችሁም ሞት የፈጣሪ ትዕዛዝ እንጂ የእኔ አይደለም ለዚህ ቤት ሰላም ማጣት በእናንተ ዘንድ እኔ ከሆንክኝ ምን አደርጋለው እሺ ይቅር በሉኝ እባካችሁ ደስ ከሚለው ቤተሰባችሁ ቁጥር ውስጥ አስገቡኝ ዳዊትን ባሌ ዮሐንስን ወንድሜ ሶስናን እህቴ እርሶን አባቴ አድርጌ እንድኖር አንድ እድል ስጡኝ ከዚህ ቤት ያጠፋውትን ሰላም መልሼ እንዳመጣው ፍቀዱልኝ እባካችሁ እባካችሁ ከዚህ ቤተሰብ አታርቁኝ /እግራቸው ላይ ትወድቃለች/
አቶ ጌታቸው፡- ተነሽ ልጄ እውነተኛ እንባ ኃይል አለው እኛነን ጥፋተኛ አንቺ ምን ታደርጊ ጥላቻው ለእኛ እንጂ ላንቺ አይገባም ይቅር በይኝ ልጄ እኔ ነኝ ጥፋተኛው ይቅር በይኝ /እግሯ ላይ ይወድቃሉ/
ዳዊት፡- አባ ተነስ.. አንተ ዝቅ ስትል ማየት አልወድም
አቶ ጌታቸው፡- ልጄ ልጆች ሲያጠፉ አባት ይቅር ይላል አባት ሲያጠፋ ልጆች ደግሞ ይቅር በሉ እግዚአብሔርም የሚወደው ይህንን ነው በእውነት ትልቅ ሰው ነሽ የነፈኩሽን ፍቅርና ትክክለኛ ቦት እሰጥሻለው፡፡
ሶስና፡- ሃሌ ሉያ ኢየሱስ ጌታ ነው ተመስገን ጌታዬ ተመስገን ተባረክ ጌታዬ ተባረክ
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ ….. አንቺ ብርቄ
ብርቄ፡- አቤት አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- የቤቱን ሁሉ ቁልፍና ፀበል ይዘሽልኝ ነይ ያልወጣ አጋንት አለ
ብርቄ፡- እሺ አባዬ /ትወጣለች በፍጥነት ይዛ ትመጣለች/
አቶ ጌታቸው፡- /ቁልፍን ተቀብለው ለእመቤት ይሰጧታል ፀበሉን ወደ ሶስና ሲረጩ ሳለ ዮሐንስ ሆዱን ይዞ ይወድቃል ሁሉም ይጮሃሉ፡፡

/ ዮሐንስ ላይ ተቀምጦ ምግብ ፊቱ ተደርድሮ ይታያል/
ብርቄ፡- /ምግብ ይዛ እየመጣች/ ዮሐንስ ብላ እንጂ

ዮሐንስ፡- ባክሽ ተይኝ
ብርቄ፡- ምነው አመመህ እንዴ?
ዮሐንስ፡- ሃፒታይቴ ተዘግቷል
ብርቄ፡- አይ ዮሐንስ በቃ እኔ አጠገብህ ካልጠቀመጥኩ ሃፒታይትህ አይከፈትም?
ዮሐንስ፡- ምን ላድርግ የእኔ ኢትፍሩት … በእኔ ምክንያት እኮ አበጥሽ ቆይ ይህን ሁሉ እኔ እንድበላው ነው ወይስ ለራስሽ ነው ያመጣሽው?
ብርቄ፡- እኔ መሰልኩ ያዘጋጀሁት እመቤት ናት
ዮሐንስ፡- ባክሽ ስሟን አትጥርቢኝ
ብርቄ፡- እንዴ … እንደሱማ አትበል ላዛሬ አንተነትህ ስንት መከራዋን እንዳየች ታውቃለህ ዶክተሮቹ እሷን ባያውቋትና ባትሯሯጥልህ ይሔኔ ጭረሽ ነበር ይሔኔ ተስካርሽን እያወጣን ነበር ገባሽ
ዮሐንስ፡- ምነው ሞቴን ተመኘሽልኝ ይሔን ያህል አስጠልቼሽ ነበር እንዴ?
ብርቄ፡- በስመ አብ በል አንተ ለስንቱ ታቦት እንደተሳልኩልህ እኔ ነኝ የማውቀው
ዮሐንስ፡- ለማ ለእኔ?
ብርቄ፡- አዎ ምነው?
ዮሐንስ፡- እስኪ ማርያምን በይ
ብርቄ፡- ማርያምን

ዮሐንስ፡-

አላምንሽም
ብርቄ፡- ማሃላዬ እንደ አንተ መስሎህ ነው አይደል ተወው እሺ
ዮሐንስ፡- በውሸት እኮ ማርያምን ድሮ ቀረ ብርቅዬ
ብርቄ፡- እስኪ ማርያምን በል
ዮሐንስ፡- እመቤቴን … እንደውም የሷ አዛኝነት እና ርህራሔ ነው እንጂ እኔማ ጠፍቼ ነበር
ብርቄ፡- እንዴት አንተ?
ዮሐንስ፡- አባዬ አዛኝ መሆኗን አውቀህ በስሟ የምትምለው መሃላ ዋጋ ያስከፍልሃል ይለኝ ነበር በእውነት እንደ እኔ ቢሆን ኖሮ ከሆስፒታል ባልወጣው ነበር ግን እሷ በምህረት አይኗ አየችኝ በፍቅር እጆቿም ዳሰሰችኝ ሕመሜ ፀንቶ ሆስፒታል ውስጥ ስጮኽና ሳለቅስ ልታፅናናኝ ትመጣ ነበር እኔ በስሟ ስዋሽና ስነግድ ነጭ የብርሃን ልብስ ለብሳ ምሬሃለው እያለች የሚያቃጥለኝን ቦታ ስትዳስሰኝ ሕማሜ ሁሉ ይቆምልኝ ነበር እዛው እንዳለው በሰላም ወደ ቤቴ አግቢኝ ስላት ትገባለህ አለችኝ ግን ብርቄ አሁን ድረስ የሚገርመኝ በየትኛው ስራዬ ነው የቀረበችኝ የትኛውን ፅድቅ ሰርቼ ነው ከሞት ያዳነችኝ እንደ እኔ ስራ እኮ ገሃነም ሲያንሰኝ ነው ስለ እውነት ብርቄ ያለ እመቤቴ የኖርኳትን የውሸት ህይወቴን አምርሬ እረገምኳት፡፡
ብርቄ፡- አይ ዮሐንስ እመቤቴ እኮ እንደዚህ ናት የልጇን ቸርነት ይዛ ነው የምትመጣው ልጇም ቢሆን ኃጢአትን እንጂ ኃጢአተኞችን አይጠላም ከኃጢአት አንዱ ደግሞ የምታየውን ወንድምህንና እህትህን ሳትወድ እግዚአብሔርን እወድሃለው ማለት ነው፡፡
ዮሐንስ፡- ሌላስ ምን ይላል መፅሐፍ ቅዱስ?
ብርቄ፡- ‹‹ባልንጀራህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ›› ይላል ባልንጀራ ማለት የምታየው የአዳምና የሄዋን ዘር ሁሉ ነው ለዚህም ጥሩ ምሳሌያችን እመቤታችን ናት ይሄውልህ ዮሐንስ እመቤታችን መላኩ ሲያበስራት ልጅ ትወልጃለሽ ሲላት እንዴት አለች ትፀንሻለሽ ሲላት ወንድ አላውቅም አለች መላእክ ሆኖ ሊቆጣት ስላልፈለገ በምን ላሳምናት ብሎ አስቦ ባልንጀራዋን እንደራሷ አድርጋ እንደምትወድ ያውቅ ነበርና ባልንጀራሽ /ዘመድሽ/ ኤልሳቤጥ ፀንሳለች ሲላት ደስ አላትና እንደቃልህ ይሁንልኝ ብላ ወዲያ ወደ ባልንጀራዋ ቤት በፍጥነት …….
ዮሐንስ፡- /በአግራሞት እያያት/ ንገሪኝ
ብርቄ፡- የባልንጀራዋ ደስታ የእሷ ደስታ ስለሆነ ብቻ ባልንጀራዋ ነቢይ ስትወልድ የነቢዩን ጌታ ፈጣሪዋን የሁላችንን መድኃኒት ጌታችንና አምላካችን መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶስ ወለደችው
ዮሐንስ፡- ስለዚህ ባልንጀራን መውደድ በረከት አለው ማለት ነው አይደል?
ብርቄ፡- ልክ ነህ በረከት የሚገኘው ደግሞ በቀላሉ አይደለም ብዙ መስዋዕትነትን ይጠይቃል ስለዚህ ዮሐንስ እመቤት ባልንጀራህንም በዘርህ ውስጥ የደም ሃረግ ሆናለችና ሰው ምንም ይሁን ሰብአዊ ፍጥረት ነው በል በልብህ ያለውን ጥላቻ ከውስጥህ አውጣ
ዮሐንስ፡- እንዴት ይቻላል?
ብርቄ፡- ‹‹ለሰው የማይቻል ለእግዚአብሔር ይቻላል›› … ወይኔ ጉዴ የጣድኩትን ትቼው መጣው አውርጄው መጣውሳ /ትወጣለች/
ዮሐንስ፡- ከምትነግረኝ ውስጥ አንድም ውሸት የለበትም ደግሞ እኮ አፏ ሲጣፍጥ ለካ ለዚህ ነው ሁሌ 11 ሰዓት አይመቼኝም እያለች ነጠላ አጣፍታ የምትወጣው ወይኔ አለማወቄ ይሔኔ እኔም ብሔድ ኖሮ ‹‹ለሰው የማይቻል ለእግዚአብሔር ይቻላል›› ይችን ማወቅ እንኳን ያቅተኝ አቤት ስንት ደካሞች አለን መሰላችሁ ስለ እግዚአብሔር ማወቅ የማንፈልግ ስለ ሃይማኖታችን ግድ የሌለን ልክ እንደ እኔ ‹‹ ›› ሀ ቢሉን ‹‹ ›› ሁ ማለት የማንችል የጥያቄ ምልክት ስናይ ቃለ አጋኖ የሚመስለን ለዚህ እኮነው ሰው በሰው ላይ የሚጨክነው አንዳንዴ ግን ለበጎ ነው እነዚያ ልብሴን ያስወለቁኝ ዱርዬዎች አሁን ባገኛቸው አመሰግናቸኋለው
እነሱ ልብሴን ባይገፉኝ ኖሮ ይሄን የመሰለ ኑሮ አላገኝም ነበር ወደድኋቸው … ብርቄ ምን ነበር ያለችኝ ባልንጀራህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ ይሔ አይደል
እንዴ ባልንጅራን እንደራስ አድርጎ መውደድ ብርቄ … ‹‹ወይኔ ጉዴ …. የጣድኩትን ትቼ መጣው አውርጄው›› …… ወይኔ ጉዴ አበድኩ እንዴ
… ….ብርቄ…. ብርቄ /ይጣራል/
ብርቄ፡- አቤት ጠራኸኝ
ዮሐንስ፡- ማን እኔ?

4

ብርቄ፡- አዎ አሁን ብርቄ አላልክም
ዮሐንስ፡- ኧረ አላልኩም
ብርቄ፡- ያንተን ድምፅ የሰማው መስሎኝ
ዮሐንስ፡- አይ የማርያም ብቅል እየፈጨው ነው በይ
ብርቄ፡- እንደዚያ ነው የማርያም ብቅል እየፈጨው ነው /ትወጣለች/
ዮሐንስ፡- ብርቄ
ብርቄ፡- አቤት … የማርያምን …….
ዮሐንስ፡- አሁን እንኳን እኔ ነኝ
ብርቄ፡- አቤት
ዮሐንስ፡- ተይው በቃ
ብርቄ፡- ምን ሆነሃል ዮሐንስ?
ዮሐንስ፡- ምንም
ብርቄ፡- ለምን ጠራኸኝ?
ዮሐንስ፡- አፌ ላይ መጥቶ ነው
ብርቄ፡- የእኔ ስም?
ዮሐንስ፡- አዎ

ብርቄ፡- ጥሩ ነዋ /ወደ ውስጥ እየገባች/
ዮሐንስ፡- እንዴ ምን ሆኜ ነው በናታችሁ ….. እኔጃ እኔም አላውቀውም እ…. ብርቄ ….. ብርቄ ብርቅዬ ብርቄ፡- ኡፍ አቤት ምን ሆነሃል?
ዮሐንስ፡- እኔ ምን አውቃለው
ብርቄ፡- ለምን ጠራኸኝ?
ዮሐንስ፡- እ እ …… …..እ ….እ

ብርቄ፡- ምን እንደ ፍየል እ እ … ትላለህ ተናገር እንጂ?
ዮሐንስ፡- ጠፋብኝ
ብርቄ፡- ምኑ?
ዮሐንስ፡- ልነግርሽ ያሰብኩት
ብርቄ፡- ፈልግና ጠብቀኝ
ዮሐንስ፡- የት ማለቴ ምኑን?
ብርቄ፡- ቁም ሳጥን ውስጥ የጠፋብህን /ልትሔድ ስትል/
ዮሐንስ፡- አገኘሁት
ብርቄ፡- ምኑን?
ዮሐንስ፡- ሞጥሟጣ ምላስሽን
ብርቄ፡- ይሔ ነበር የጠፋብህ?
ዮሐንስ፡- /በእልህ/ አዎ
ብርቄ፡- እሱ ነበር እንዴ የጠፋብህ?
ዮሐንስ፡- አዎ
ብርቄ፡- እ….. ጆኒ ለፋህ እሱን እኮ አስቀምጬልህ ነበር
ዮሐንስ፡- የት?
ብርቄ፡- የጠጅ ብርሌ ውስጥ
ዮሐንስ፡- እሺ አሁን ስድብን ምን አመጣው?
ብርቄ፡- ዮሐንስ!
ዮሐንስ፡- ውሻ በይው እሱን
ብርቄ፡- ያምሃል እንዴ እሱኮ ውሻ አይደለም
ዮሐንስ፡- ማነው እሱ?
ብርቄ፡- ዮሐንስ
ዮሐንስ፡- ምን አገባሽ አንቺ ስለ እሱ?
ብርቄ፡- ያገባኛል
ዮሐንስ፡- እሺ ያገባሻል አይ ብርቄ ውሻ ማለት እኮ ለጌታው አገልጋይ ታማኝ ማለት ነው ብርቄ፡- አይደለም ውሻ ማለት ወደ ትፋቱ የሚመለስ መናፍቅ ማለት ነው
ሶስና፡- እንደምን አደራችሁ?
ዮሐንስ፡- አሁን ስላንቺ ስናወራ መጣሽ
ሶስና፡- ስለእኔ በጌታ ስም እንዴት ደስ ይላል
ዮሐንስ፡- አዎ ወደ ትፋቱ የሚመለስ …………
ሶስና፡- ስለ ፆም ልታወራብኝ እንዳይሆን

ብርቄ፡- አባዬ በጣም ተቆጥቷል እስከ ምሽቱ ሰባት ሰዓት ሲጠብቅሽ ነበር
ዮሐንስ፡- ቆይ ቆይ ኧረ የት ነው ያደርሽው?
ሶስና፡- ከጌታ ጋር በልዩ አምልኮ አቤት የዛሬዋ ቀን መንፈስ ቅዱስ ከሰማይ ወርዶ በሁሉም አምላኪዎች ላይ በቃ ጌታን ስናመልክ አመሸን
ዮሐንስ፡- የእኔ ጥያቄ እኮ የት አመሸሽ አይደለም የት ነው የደርሽው ነው
ሶስና፡- ዋው ድንቅ ነገር ነው የጌታ መንፈስ ያደረበት አንድ አገልጋያችን ሰው በህልሜ ጌታ ካንቺ ጋር እንዳድር ነገረኝ አለኝ እንዴት ያለህ የመንፈስ ሰው መሰለህ አጋንት ሲያወጣ ልሳን ሲናገር ትንቢት ሲናገር በየሱስ ስም
ብርቄ፡- የጌታ መንፈስ አመንዝሩ ይላል እንዴ
ሶስና፡- ፀጋ ነዋ ጳውሎስ ምን አለ መሰለሽ ለእያንዳንዳችን የተለያየ ፀጋ አለን መጸለይ፣ በልሳን መናገር፣ በህልም መገለጥ ለእርሱ ግን ቢያንስ ሶስት ፀጋ አለው በልሳን ይናገራል፣ በህልሙ ይገለጥለታል፣ ዝማሬውንማ አታንሽብኝ እሱ ሲዘምር ሰው ሁሉ በተመስጦ ሃሌ ሉይ …….
ዮሐንስ፡- ይሔን ቱሪናፋሽን ፋዘር እንዳይሰማሽ ቆይ አንቺ ግን አእምሮ የለሽም ማገናዘብ አትችይም እንዴ ደግሞ አፏን ከፍታ ‹‹በህልሜ ጌታ ካንቺ ጋር እደሪ ሲለኝ›› አደርኩ ማፈሪያ እኔ ማሃይሙ እንኳን ዝሙት ኃጢአት መሆኑን አውቃለው
ሶስና፡- ዝሙት እኮ አይደለም የጌታ ፈቃድ
ዮሐንስ፡- የጌታ ፈቃድ ትዕዛዙን እንድንጠብቅ ነው ከትዕዛዛቱ አንዱ ደግሞ አታመንዝር ነው
ሶስና፡- አልበራላችሁማ …. ለእዚ ነው እኮ አምልኮ የማታውቁት የጌታን ፈቃድ የማታስተውሉት ጌታ ሆይ በዚህ ቤት መንፈስህን አውርድ ትሰማላችሁ የባርነት ዘመን ቀርቷል ዘመኑ የሃርነት ነው በየሱስ ስም ነፃ ወጥተናል ስለዚህ የት ገባሽ የት ወጣሽ ምናምን የባርነት ዘመን አልፏል እሺ
ዮሐንስ፡- እሺ የሚመጣውንም አብረን እናያለን
ሶስና፡- ምን ትገተሪያለሽ የሚበላ አምጪ እንጂ ……. አንቺን እኮ ነው
ዮሐንስ፡- ቀስ ሲስቱ ቀስ /ብርቄ ወደ ወስጥ ትገባለች/
ሶስና፡- መቆርቆርህ ነው እንዴ?
ዮሐንስ፡- አዎ መቆርቆሬ ነው ለነገርማ አንደኛ ነሽ
ሶስና፡- በየሱስ ስም ምነው እንደዚህ አንጨረጨረህ የተናገርኳት ሰራተኛዋን
ዮሐንስ፡- ሠራተኛ ሠራተኛማ አይደለችም
ሶስና፡- እና ምንድነች?
ዮሐንስ፡- አባዬ እንዳይሰማሽ
ሶስና፡- የአባዬ አቃጣሪ አንተ ሰማህ አይደል ሒድና አቃጥርለት
ዮሐንስ፡- እንዴ አንቺ ግን ምንድ ነው ያጠገበሽ
ሶስና፡- ቆርሰህ፣ አርሰህ ያበላኸኝ መሰለህ እንዴ ልታዘኝና ልትገስፀኝ አትሞክር እንደ ተናሽነትህ ተግባባን ዮሐንስ፡- አዎ ተግባባን ግን እንድታውቂ የምፈልገው ብርቄ የቤተሳችን አባል መሆኗል ነው
ሶስና፡- ማነው አባል ያደረጋት አንተ?
ዮሐንስ፡- የቤቱ ኦነር
ሶስና፡- አንተ?
ዮሐንስ፡- አባዬ የአባት ትዕዛዝ ደግሞ መከበር አለበት
ብርቄ፡- /ምግብ ይዛ እየጋባች/ ምንድ ነው የሚያጨቃጭቃችሁ?
ሶስና፡- አምጪው ምግቡን
ዮሐንስ፡- አንቺ ልጅ ያምሻል እንዴ
ሶስና፡- አንተ ልጅ ያምሃል እንዴ ልብላበት አትልከፈኝ /አይኗን ጨፍና ትስጸልይ ምግቡን አንስቶ ይበላባታል/
ዮሐንስ፡- /እየበላ/ ግን ሶሲ ጌታ ሲጸልይ አይኑን ወደ ላይ አንስቶ ነው አይደል?
ሶስና፡- በምን አወክ በጌታ ዘመን ነበርክ እንዴ?
ዮሐንስ፡- የሰራችሁትን ፊልም አይቼ
ሶስና፡- ጥያቄህ ገባኝ ለምን ጨፍነሽ ትጸልያለሽ ለማለት ነው አይደል? ሃሳቤ እንዳይበታተን ነው ጸሎተ ደግሞ ስትጨፍን በደንብ ከጌታ ጋር ትገናኛለህ
ብርቄ፡- አባታችን ሆይ ስንል አይናችን አብሮ የአባትነት ፍቅሩን ያያል በሰማይ የምትኖር ሰንል ደግሞ አይናችን ወደ ሠማይ እንጂ መጨፈን ያለብን አይመስለኝም፡፡
ሶስና፡- የእኛ አስተማሪ ማነው እንዲ የሰበከሽ?
ብርቄ፡- መፅሐፍ ቅዱስ
ሶስና፡- መፅሐፍ ቅዱስ እንዲ ይላል?
ብርቄ፡- በሚገባ
ሶስና፡- ምን ላይ እስኪ አሳይኝ?
ዮሐንስ፡- ኧረ በደንብ ይላል
ሶስና፡- እኮ ምን ላይ /መፅሐፍ ቅዱስ ተቀብሏት ያገለባብጣል/
ሶስና፡- እየሳቀች ኧረ ገልብጠከዋል አስተካከለውና ያዘው /ግራ ተጋብቶ ገጾችን ይገልፃል/
ዮሐንስ፡- /ወደ ብርቄ ጠጋ ብሎ/ ይላል አይደል ብርቄ?
ብርቄ፡- አዎ
ዮሐንስ፡- ይሔው ይላል የባልጀራውንም፣ የውሻውንም የትፋቱንም በደንብ ንገሪያት
ብርቄ፡- ለምሳሌ በመጽሐፈ መሳሌ ምዕራፍ 16፡30 ላይ ‹‹አይኑን የሚዘጋ ጠማማ ሃሳብ ያስባል›› ይላል

5

ዮሐንስ፡- የበሰለ ምግብ ላይ ምን
ጠማማ ሃሳብ አሳሰበኝ እያየሁት መብላት ነው እንጂ የእኔ እናት
ሶስና፡- ጠማሞች መቼ ነው ግን አንቺ እንደዚህ ሙጢ የሆንሺው?
ዮሐንስ፡- እራት አብራን የባላች ለት
ሶስና፡- ምን አልክ?
ዮሐንስ፡- በር ይንኳኳል
ሶስና፡- ሒጂ ክፈቺ
ዮሐንስ፡- እኔ እከፍታለው
ሶስና፡- እሷ እያለች?
ዮሐንስ፡- አዎ እሷ እያለች
ሶስና፡- ለምን?
ዮሐንስ፡- የጨፈንሽው አይን እንዲገለጥ ….. ስትገልጪው ንገሪኝ
ሶስና፡- ምላስ ሰትጎርሱ ነበር እንዴ
ብርቄ፡- የእግዚአብሔር ቃል ምላስን ያንቀሳቅሳል አንደበትንም በስርዓት ያከናውናል
ሶስና፡- ምን አልሽ አንቺ መፅሐፍ ቅዱስን ልታስተምሪኝ?
ብርቄ፡- ‹‹እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም››
ሶስና፡- እና እኔ ሁከተኛ ነኝ አንቺን እኮ ነው የምልሽ?
ብርቄ፡- እኔ እንደዚህ አላልኩም

ሶስና፡- እና ምን ማለትሽ ነው አሀ ….‹‹ውሻ ምናምን›› እያለ ለካ እኔን ነው ማነው ውሻ አንቺ አንቺን እኮ ነው?
አቶ ጌታቸው፡- ምን ልታደርጊ ነው?
ዮሐንስ፡- ቆይ ተረጋጊ ሃሌ ሉያ
እመቤት፡- ምነው ሶሲ
ሶስና፡- በቤቴ ትሰድበኛለች እንዴ
ዮሐንስ፡- መሳደብ ልማዷ አይደለም
አቶ ጌታቸው፡- እንዴ አንቺ ልጅ ምን አድርጉ ነው የምትሏት አቅም ያለውም የሌለውም ምነው አሷ ላይ በረታ ቆይ የእኔን ትዕዛዝ አትሰሙም ማለት ነው እኔ ነግሬያለው ይችን ልጅ ካሁን በኋላ በአፉም ሆነ በዓይኑ አንድ ሰው ቢናገራት ወዮለት
እመቤት፡- አባዬ እውነቱን ነው ቤታችን የሰላም የፍቅር ቤት መሆን አለበት ስለዚህ ሁላችንም በመተሳሰብ ችግር ካለ በመነጋገር የዚህን ቤት ሰላም ለዘላለም መጠበቅ አለብን እንጂ እንደዚማ ጥሩ አይደለም
ሶስና፡- እና በሠራተኛ ተዋ…… ርጄ
አቶ ጌታቸው፡- ዝም በይ አንቺ ስራ ያሳጣሽ የትም እያደርሽ ጋኔን ይዘሽ ትመጪያለሽ
እመቤት፡- አባዬ ብዙ መናደድ ለጤናህ ጥሩ አይደለም ጉዳዩን ለእኔ ተውልኝ እኔ አስታርቃቸዋለው እርግጠኛ ነኝ እኔ የምላቸውን ይሰማሉ ሒድ ግባና አረፍ በል

አቶ ጌታቸው፡- ቆይ እመቤት የት እንዳደረች ሃሳቧ ምን እንደሆነ ትንገረኝ ለመሆኑ የት ምን እየሰራሽ ነው ያደርሽው?
ዮሐንስ፡- ህልም እውን ስታደርግ
ሶስና፡- ክብር የማይወድልህ ከሆነ ማንነትህን እነግርሃለሁ ትሰማለህ አባዬ የፈለኩትን የማምለክ መብት አለኝ
አቶ ጌታቸው፡- የማደር ግን የለሽም ከሃይማኖትሽ መች ሆነና ጥሌ የእኔ ጥል ማደር ከሚሉት ነው እንጂ ልብ አርጊ አንቺ ልጅ በተከበርኩበት አከባቢ ባንቺ የተነሳ መዋረድ አልፈልግም ይሔ ልደር ልደር ሆድ ለማሳበጥ ነው
ሶስና፡- እኔ እራሴን የማላውቅ ህፃን ለጅ አይደለውም በጌታ ፈቃድ በፍቅሩ የተጠራው ምርጥ አገልጋይ ነኝ
ዮሐንስ፡- አገልግል በይ እንጂ
ሶስና፡- አባዬ ግን ይሔን ልጅ አሳርፈው እኔ የሱን ሃይማኖት ነቅፌአለው እሱን ተናግሬዋለው
ዮሐንስ፡- ምን ታስቦኪያለሽ መብራት ሃይል ምን ምን አንዴ በራልኝ አንዴ ጠፋብኝ ቆጣሪ አስገጥመሽ ነው እንዴ የምትዞሪው
እመቤት፡- ተው ዮሐንስ እንደ እሱ አይደለም ሶስናም ተረጋጊ የቤታችንን ጉዳይ አብረን እንፍታው ሰው በራሱ ክቡር ፍጡር ነው ስለዚህ የሁላችንንም አይን ሁሉንም እኩል ማየት አለበት ድሃ ሃብታም ትንሽ ትልቅ የተማረ ያልተማረ ማበላለጥ የለብንም ለእግዚአብሔር ሁላችንም እኩል ነን የማናችንን ሚዛን ይመዝናል የማናችን ፅድቅ ሚዛን ይደፋል እርሱ እንደ ስራችን ነው እርግጠኛ ሆኜ የምናገረው ከአንድ ክርክር በስተጀርባ አንድ አላዋቂነት አለ በእንደዚህ ሁኔታዎች ስለ ሃይማኖትም ስለቤተሰብም ባጠቃላይ ስለ ሰላም ማውራት አንችልም አሁን ነገሮችን እናቅላቸውና ጉዳዩን በይደር እንየው በቀዝቃዛ አእምሮ የሁላችንንም ጥያቄ እንመዝነዋለን አይመስላችሁም?
ሶስና፡- ጥሩ የእኔም የእንቅልፍ ሰዓቴ ደርሷል ሌላ ጊዜ በደንብ እናየዋለን
እመቤት፡- ብርቄ አንቺም ቢሆን ገለልተኝነት አይሰማሽ የቤተሰባችን አንዷ አካል አይደለሽም እንዴ?
ብርቄ፡- ጥሩ አስባችኋል እኔ ግን ለዚህ ክብር የማልበቃ ነበርኩ አጥፍቼም ከሆነ ይቅር በሉኝ ሌላ ምንም የምናገረው የለም
አቶ ጌታቸው፡- አያችሁ አይደል ትልቅነት ክርስትና ይሔ ነው ተበዳይ ሆኖ ይቅር በሉኝ የሚል ብርቄ እግዚአብሔር ይስጥሽ /ይባርክሽ/
ብርቄ፡- አሜን አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- ደሜ ባትሆኝም ውስጤ ግን ደምህ ነች ይለኛል እግዚአብሔር ምስክሬ ነው ከልጆቼ አሳንሼ አላይሽም

ዮሐንስ፡- መጽሐፍ ቅዱስ እንዲ ይላል ‹‹ባልንጀራህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ›› ደግሞም ‹‹የምታያቸውን እህትና ወንድሞች ያልወደድክ የማታየውን እግዚአብሔርን እወደዋለው ማለት ውሸት ነው›› ይለናል ስለዚህ እንኳን አጠገባችን ያለውን ማንኛውንም ሰው የመውደድ ሃላፊነት አለብን አይደል እንዴ ብርቄ?
አቶ ጌታቸው፡- በሉ አሁን እኔም ስለደከመኝ አረፍ ልበል ይሔን የሰላም መንፈስ መልሳችሁ አታደፍርሱት
እመቤት፡- ዮሐንስ ይሔ የአስተማሪነት መንፈስ ከውስጥህ እንዳይወጣ ለካ ብዙ መማር እንችል ነበር ካንተ ሰላም፣ ጦርነትም፣ ይቅርታም ምህረትም አለ አንተ ከቤት ስትርቅ ግን ቤቱ ሁሉ ጭር ይላል ያንተ መታመም ቤቱን ምጥ ውስጥ ከቶት ነበር ተመስገን አሁን በቤታችን ላይ ነግሶ የነበረው ማዕበል ጸጥ ብሏል፡፡ ዮሐንስ፡- እኔነቴ ተፈትኖበታል በተለይ መሃላዬ ፀንቷል ማርያምን ግን ያልገባኝ ነገር የመታመሜ መነሻ ምንድ ነው?
አቶ ጌታቸው፡- የምግብ መመረዝ ነው አሉ
ዮሐንስ፡- የምግብ መመረዝ እንዴት?
አቶ ጌታቸው፡- እኔ ምን አውቃለው ገብሱ አይቀርህ ማሩ አይቀርህ በቆሎው አይቀርህ ጤፍ፣ ሽሮ ምን የእህል ዘር ይቀራሃል አንተ በወፍራሙም በቀጪኑም በሚበላውም በሚጠጣውም ታገኘዋለህ
ዮሐንስ፡- አይ አባዬ እኔ እኮ ምንም ነገር የማላውቅ ምስኪን የአብርሃም በግ ነኝ
አቶ ጌታቸው፡- መች ጠፋኘ ልጄ እንደው የይስሃቅ ዶሮ መሆንህ ገርሞኝ ነው እንጂ
ብርቄ፡- እኔ ግን ዶክተሮቹ የተሳሳቱ ይመስለኛል
ዮሐንስ፡- እንዴት የእኛ ፕሮፌሰር?
ብርቄ፡- ምን አልባት የመጠጥ መበከል እንዳይሆን
/ሁሉም ይስቃሉ ዮሐንስ እንደ መታመም ሲል ሁሉም ይሯሯጣሉ ይስቅባቸዋል ውሸት መሆኑን ሲያውቁ ሁሉም እጃቸውን ያሳርፉበታል መብራት ይጠፋል፡፡

እመቤት፡- አባዬ ዛሬም እንቅልፍ እንቢ አለህ እንዴ?
አቶ ጌታቸው፡- አይ ልጅ ወትሮስ በዚህ ሰዓት መች እተኛለሁ
እመቤት፡- ግን እኮ ጠዋት የምትነሳ ከሆነ ኤክሰርሳይሱን ብትጀምር ለጤንነተህ አሪፍ ነው?
አቶ ጌታቸው፡- ኧረ ሰው ምን ይላል መሳለቂያ ነው የሚያደርገኝ ባይሆን እንደ ትላንቱ ሰንበትን እየጠበኩ እሮጣለው እንጂ የሁል ጊዜውስ ያስፈራኛል እመቤት፡- ስለ ጤንነትህ እንጂ ስለ ሰው ብዙም አትጨነቅ ደግሞ እኮ ብቻክን አትሆንም እኔም አለው ብዙ አባቶችም በሠንበት ብቻ ሳይሆን በአዞበት ቀንም ይሮጣሉ

አቶ ጌታቸው፡- አይ የእኔ ልጅ አሁንም መሮጥ የምችል ይመስልሻል?
እመቤት፡- እንዴት አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- እግሬና ሰውነቴ ሁሉ ተሳስሯል ቤተ-ክርስትያን እራሱ መሔድ ፈልጌ ነበር
እመቤት፡- እስትራፖ ነው ይለቅሃል አባዬ ……… በል ይችን ወተት ጠጣ ላንተ ነው ያዘጋጀሁት
አቶ ጌታቸው፡- /ተቀብለው ሊጠጡ ሲሉ/
ብርቄ፡- /እየቀማቻቸው/ ዛሬ እኮ ፆም ነው ምነው በጠዋቱ
እመቤት፡- ዛሬ ደግሞ ፆምን ምን አመጣው?
ብርቄ፡- እንዴ ዛሬማ ህፃን የለ አዋቂ የለ ላም የለ በሬ የለ ሁሉም የሚፆሙት ነነዌ ነው እንግዲ አባዬ ለሶስት ቀን መበርታት ነው አቶ ጌታቸው፡- ውይ..ውይ ለካ ቅር የሚለኝ ለዚህ ነው በይ ብርቅዬ ጋ ቢዬን አምጪውልኝ /ወደ ውስጥ ትገባለች/ዳዊት፡- ደህና አደራችሁ አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- እግዚአብሔር ይመስገን ደህና አደርክ ዳዊት?
ዳዊት፡- አይ አባዬ አሁን አሁንማ ባንተ ቀናው
አቶ ጌታቸው፡- ለምን አንተ?
ዳዊት፡- ሚስቴ እኔን ማገልገል ትታለች ጠዋት ስነሳ እንኳን አጠገቤ አላገኛትም
አቶ ጌታቸው፡- ምነው አንተ ቀናህ እንዴ እንግዲ አባት መሆኔ ቀረ እንዴ?
ዳዊት፡- ምናለ ለእኔም አንዳንዴ ወተት ወይንም ጁስ ብታመጪልኝ?
እመቤት፡- ቃልህን አትርሳ እንጂ
ዳዊት፡- የምን ቃል እሙ?
እመቤት፡- አባዬን ተንከባከቢው የሁላችንም ፍላጎት ይሔ ነው ስትል አልነበረም?
ዳዊት፡- ከእኔ የሚያርቅሽ አልመሰለኝ ነበር

6

ብርቄ፡- ጋሼ ደህና አደርክ?
ዳዊት፡- ደህና አደርሽ ብርቄ ጎሽ እንኳን መጣሽ የሚበላ እንዴት እርቦኛል መሰለሽ
ብርቄ፡- አይ ጋሼ
ዳዊት፡- ምነው ብርቄ?
ብርቄ፡- እንግዲ ቻል አድርገው
ዳዊት፡- እንዴት?
ብረቄ፡- ነነዌ ነች
ዳዊት፡- ውይ ብርቄ ቁርስ የለም እንዳትይኝ?
ብርቄ፡- ሰው የለ እንስሳ የለ ………..
ዳዊት፡- በቃ በቃ እሙ ዛሬ እረፍት ነሽ መሰለኝ አባዬ እንግዲ ጠዋት ተነስቼ እንደ እሙ ባላገለግልህም አካሔድህ ወደ ቤተ-ክርስትያን መሰለኝ በመኪና ልሸኝህ በዛውም /ሆዱን እያሻሸ/
አቶ ጌታቸው፡- እንዴት ያለች ልጅ መሰለችህ እመቤት በስህተት ቦታዋን አሳጥቻት ነበር ብሩክ የሆነች ልጅ ለእኔ የሚገባውን ሁሉ እሷ ታውቃለች በል እንሒድ /ተያይዘው ይወጣሉ ብርቄም ወደ ውስጥ ትገባለች/
እመቤት፡- /አንድ ዱላ ይዛ መሬት ስትቀመጥ እናያታለን በመንፈስ ትጨፈነቃለች/
እመቤት፡- አሁን ሁሉም ነገር ተስተካክለሏል ካሁን በኋላ ያየዋትን መከራ ያለቅስኳትን እንባ እያንዳንዷን ይከፍሏታል ግን አሁን አቶ ጌታቸውን በሆነ ነገር በመድኃኒት ብገላቸው እድሜ ገደላቸው እንጂ እመቤት የሚል የለም ልክ ነኝ አዎ ልክ ነኝ እንጂ ማነሽ አንቺ ብርቄ
ብርቄ፡- አቤት
እመቤት፡- ሶስናን ቀስቅሻት
ብርቄ፡ ኧረ እኔ ክፍሏ አልገባም
እመቤት፡- ለምንድነው የማትገቢው?
ብርቄ፡- እሷ ማንም ከፍሏ ውስጥ እንዲገባ አትፈልግም
እመቤት፡- ትዕዛዜን አላከብርም ነው እንዴ?
ብርቄ፡- ኧረ እኔ አልወጣኝም /ወደ ውስጥ ትገባለች/
እመቤት፡- /እንደ ማሰብ እያለች/ ብርቄ …. አንቺ ብርቄ
ብርቄ፡- አቤት
እመቤት፡- ምን አለችሽ?
ብርቄ፡- ኧረ እኔ አልቀሰቀስኳትም
እመቤት፡- እና እስከ አሁን ምን እያደረግሽ ነው …. ምን ታፈጪያለሽ አንቺን እኮ ነው?
ብርቄ፡- በስመ አብ ዛሬ ደግሞ በጠዋቱ ምን ሆንሽ
እመቤት፡- ልትሰድቢኝ ነው እንዴ?
ብርቄ፡- ኧረ እኔ ቅሌታም አይደውም
እመቤት፡- ማነው ቅሌታም አንቺ…… እንዲነችና እመቤት አልታዘዝ ማለትሽ አንሶ ትሰድቢኛለሽ እንዴ ውይ ሶስና እንኳን መጣሽ ቅሌታም አለችኝ እኮ ሶስና፡- ምንድ ነው እሱ?
እመቤት፡- ሰደበችኝ እኮ ነው የምልሽ
ሶስና:- አንቺ የዚህ ቤት ሃላፊነት ያለባትን ነው የምትሰድቢያት?
ብርቄ፡- ኧረ እኔ አልተሳደብኩም
ሶስና፡- ዝም በይ አንቺ ለማያውቁሽ ታጠኚ ለዮሐንስ የጣፈጠ የላመ እያበላሽ ላንቺ እንዲቆረቆር አደረግሽው እኔ ግን ክብሬን በወጥ የምለውጥ ኤሳው አይደለውም ገባሽ ኧረ ቆይ ትላንት መካሪና ታዛዥ አልነበርሽ ታዲያ እንዴት ብታብጪ ነው በይ ዞር በይ ከፊቴ
ብርቄ፡- /እያማተበች ወደ ውስጥ ትገባለች/
ሶስና:- ይቺ ለካፊ በጠዋት ምን አድርጊ ነው የምትልሽ?
እመቤት፡- ባንቺ የተነሳ ነዋ
ሶስና፡- በእኔ የተናሳ! ምን?
እመቤት፡- ትላንት ለዛሬ የሆነ ቦታ እንሒድ እረፍት ነሽ ሆይ ስልሽ ቸርች ጉዳይ አለኝ አላልሽኝም?
ሶስና፡- ብዬሻለው
እመቤት፡- በቃ እንዳይረፍድብሽ ቀስቅሻት ስላት ምን እንዳችኝ ታውቂያለሽ?
ሶስና፡- ምን አለችሽ?
እመቤት፡- ማታ ያስገባችው ጎረምሳ ብደበድበኝስ
ሶስና፡- ጎረምሳ!
እመቤት፡- ከየት እንዳመጣችው ቃሉን አላውቅም
ሶስና፡- አንቺ ብርቄ እንዴት ነው የጠገበችው በጌታ ……. የምን አባሽ ጎረምሳ ነው አንቺ ….. ቤተሰብ ነሽ ስትባይ ጭንቅላቴ ላይ መውጣት አማረሽ እመቤት፡- እይው ጥጋቧን እንዴት ደረቷን ነፍታ እንደምታይሽ
ብርቄ፡- ያበላችሁኝ አይመስለኝም …… ነገሩን በልክ አድርጉት

ሶስና፡- በየሱስ ስም ምን አይነት ጥጋበኛ ነሽ ባክሽ ጭራሽ የቤቱ አዛዥ መሆን አማረሽ ‹‹ያበላሽኝ አይመስለኝም›› እና የማንን እንጀራ ነው የምትበይው ጋሼ የሚያመጣውን አይደል የእመቤት ማለት ነው ገባሽ አሃ አሁን ገና ገባኝ አንቺ ሃሳብሽ የአባቴን ጥላቻ ተመርኩዘሽ በዚያ ዲቃላ ምክንያት የቤቱ አዛዥ ለመሆን ነው አይደል ቆይ ምን ማድረግ እንዳለብኝ እኔ አውቃለው እንዴ ለዮሐንስ የምትቆረቆሪው ወደሽ አይደለም
ብርቄ፡- በቃችሁ ዝምታዬን ፍራቻ አታድርጉት
እመቤት፡- ነይ ደብዲቢና እሱ ነው የቀራሽ
ብርቄ፡- አቅሜን የማውቅ ነኝ …… እብድም አይደለሁም
እመቤት፡- ታዲያ እኛነን እብድ ….. እንዴ አብዳችኋል እኮ ነው የምትለን ሰማሻት
ሶስና፡- እብድ በቤቴ እብድ ትይኛለሽ ይምጣ ብቻ አባዬ ዛሬ ወይ እኔ ወይ አንቺ እዚህ ቤት እንዴት ነው የጠገበችው በእናታችሁ ብርቄ፡- ምንድነው ውስጣችሁን ያደፈረሰው ለምን ረጋ ብለን አንነጋገርም
እመቤት፡- ምን ስጠጣ አየሻት የደፈረሰ ምናምን የምትይው ትሰሚያለሽ ሶስና ሰካራም እኮ ነው የምትልሽ
ሶስና፡- ምናባሽ ስጠጣ አየሽኝ አንቺ ለምትጠጡት ለእናንተ የማዝን ነኝ እሺ ውጪሊኝ ከፊቴ
ብርቄ፡- /ትወጣለች/
ሶስና፡- እንዴ …… እንዴ ….እንዴ ጥጋብ
እመቤት፡- ያ ዮሐንስ ተብዬ ነዋ ያጠገባት የተለየ ጸባይ ነው ያለው
ሶስና፡- የማንም ውዳቂ መሰብሰቢያ አደረገው ቤቱን አባዬ
እመቤት፡- ውዳቂ! ማነው ውዳቂ?
ሶስና፡- ይሔ ዮሐንስ ተብዬ ነዋ ማንነቱን የማያውቅ ወፍ ዘራሽ
እመቤት፡- እ… ‹‹ማንነቱን የማያውቅ›› ወምድምሽ አይደል እንዴ?
ሶስና፡- ወይኔ ጉዴ! ይህንን ጉዳይ ለማንም እንዳትነግሪብኝ እሺ እራሱ ዮሐንስም አያውቅም ቃል ግቢልኝ ይሔንን ነገር ለማንም እንዳትነግሪ
እመቤት፡- አልናገርም ግን የሐንስ የዚህ ቤት ልጅ አይደለም?
ሶስና፡- እውነቱ አሁን የምነግርሽ ነው የአባቴ የጓደኛው ልጅ ነው ገና ህፃን እያለ ነው ሳይፈልጉ የተገኘው አባትዬው የእኔ አይደለም ይል ነበር እናቱ ነች በጠዋት በአባቱ በር ላይ ጥላው የሔደችው ይባላል ይህንን ነገር ለማወቅ አባዬን ስጠይቀው አይነግረኝም ምክንያቱ ደግሞ አባቱ የሞቱት በዚህ ኬዝ ይመስለኛል እመቤት የእኛ አካል ስለሆንሽ ነው ይህንን የምነግርሽ ለማንም አትናገሪ
እመቤት፡- ኧረ ለማን ይነገራል ሆድ ይፍጀው እንጂ ሶሲ
ሶስና፡- /ሳታስበው ወደ ላይ ይላታል/
እመቤት፡- ምን ሆነሻል ሶሲ?
ሶስና፡- አይ ምንም ዝም ብሎ ያቅለሸልሸኛል
እመቤት፡- አዲስ ነገር ነው ወይስ የቆየ
ሶስና፡- ኧረ ዛሬ ሌሊት ነው የጀመረኝ እንዲሁ ሲያስመልሰኝና ሲያቅለሸልሸኝ ነው ያደረው
እመቤት፡- ታዲያ ምን ተሻለ ሐኪም ቤት ልውሰድሽ
ሶስና፡- አይ ከፓስተር ዳንኤል ጋር የጸሎት ፕሮግራም አለኝ
እመቤት፡- አብረን እንውጣ እኔም ዳዊት ቢሮ መሔድ እፈልጋለው
ሶስና፡- እሺ መጣው ልብሴን ቀይሬ /ትወጣለች/
እመቤት፡- አሁን ልቤ ሊረሰርስ ነው ሶስናም አርግዛለች አባቷ ይህን ሲሰሙ በደም ብዛት ወይ ይሞታሉ ወይ ፓራላይዝ ወንድሟ ወፍ ዘራሽ መሆኑን ሲያውቅ ቤቱን ጥሎ ይሔዳል ብርቄም ትፈነገላለች ቤቱም ሃብቱም ንብረቱም የግሌ ዳዊትም ቢሆን ትንሽ ቆይቶ ይፈነገላል እንደዚያ እንዳላስለቀሱኝ ባላስለቅሳቸው ሞቼአለው በዚህ ቤት ውስጥ የማይጠፋ እሳት ነው የማነደው አሁን ልዘጋጅና ልሒድ
ብርቄ፡- ምን አይነት የተመሳሰበ ጉዳይ ነው ባካችሁ አሁን እኔ ምንድነው የማደርገው ወይኔ ዮሐንስ የማትችለውን ሸክም ነው የምትሸከመው አምላኬ ፅኑ ጉልበት ስጠው እመቤቴ አደራሽን
ሶስና፡- አንቺ ቆይ….. እሰራልሻለው ትንሽ ጠብቂኝ እሺ እመቤት ጨርሻለው ውጪ /ተያይዘው ይወጣሉ/
ብርቄ፡- ልንገረው አይ ጥሩ አይደለም ሰላሙን ያጣል ቀላል ነገር አይደለም ምስኪን ዮሐንስ …. አባዬ ግን …. አይ በእሱ ላይም አይፈረድም እኔም በእሱ ቦታ ብሆን እንደውም ጥሩ ነገር ነው ያደረገው በአሁኑ ዘመን ማን እንደዚህ ያደርጋል /በሃሳብ ትነጉዳለች/
ዮሐንስ፡- ብርቄ የእኔ ቆንጆ
ብርቄ፡- መጣህ እንዴ?
ዮሐንስ፡- አቤት ዛሬ ኪዳን ላይ የተማርነው ትምህርት እንዴት ይጥማል መሰለሽ ትምህርት እ… እ አዳም ሔዋንን ሕይወቴ ይላት ነበር አለ ቆይ ቆይ ቆይ እኔ ግን አንቺን ምንድ ነው የምልሽ ብርቅዬ
ብርቄ፡- ብርቄ

ዮሐንስ፡- አይ ማለቴ …. ተይው በቃ …….. ቆይ ግን ምን ሆነሻል ዛሬ ልክ አይደለሽም?
ብርቄ፡- አይ ደህና ነኝ
ዮሐንስ፡- ምን ሆነሻል ንገሪኝ?
ብርቄ፡- ምንም አልሆንኩም
ዮሐንስ፡- እመቤቴን በይ እስኪ
ብርቄ፡- ምንም አልሆንኩም አልኩህ

ዮሐንስ፡- ታዲያ ምነው ተቆጣሽ ብርቄ የሆነ ነገርማ አለ ከእኔ የደበቅሽው ምንድ ነው እሱ? ብርቄ፡- አይ ምንም …… ማንም ግን ….. እንደባዳ ሲያይህ ደስ አይለኝም

7

ዮሐንስ፡- የተናገረሽ ሰው አለ እንዴ?
ብርቄ፡- አይ ግን እንዲሁ እዚህ ቤት ክብር እየተሰጠህ አይደለም
ዮሐንስ፡- ክብር ከስራ እንጂ ከሰው መጠበቅ ከንቱ ነው አይደል አንድ ነገር ልጠይቅሽ
ብርቄ፡- /ጭንቅላቷን ታወዛውዛለች/
ዮሐንስ፡- ልንገራት እንዴ ቆይ ግን ብርቄ እኔ ግን ላንቺ ምንሽ ነኝ
ብርቄ፡- ባልንጀራዬ
ዮሐንስ፡- ባልጀራ …….. እና የዛንለት ባልንጀራህን ውደድ ያልሽኝ ቆይ እኔ አንቺኝ እንደራሴ መውደድ አለብኝ? ብርቄ፡- ወደህ ነው
ዮሐንስ፡- እና እኔ አንችን መውደድ አለብኝ?
ብርቄ፡- ግድ የለም ጥላኝ
ዮሐንስ፡- ኧረ ጠላትሽኝ እኔማ እወድሻለው
ብርቄ፡- ምን አልክ?
ዮሐንስ፡- አሁን የሰማሽውን
ብርቄ፡- አልሰማውህም ድገመው?
ዮሐንስ፡- አትዋሺ ሰምተሻል
ብርቄ፡- አልሰማውህም አልኩህ
ዮሐንስ፡- ምን ስል?
ብርቄ፡- እወድሻለው ስትል /ታፍራለች/
ዮሐንስ፡- አንቺ ግን ትወጅኛለሽ?
ብርቄ፡- ጠንካራ መሆን ይጠበቅብናል አስቀድመን ፈቃደ እግዚአብሔርን እንጠይቅ በምክረ ካህን እንታገዝ እስከ መጨረሻው የሚፀና እርሱ ይድናል ነው የሚለው አሁን ደግሞ የፈተና ሰዓት ነው ምንም ይሁን ምን ደግም ይሁን ክፉ እግዚአብሔር ፈተነኝ እንዳትል እግዚአብሔር በክፉ አይፈትንምና
ዮሐንስ፡- ክፉውን ምን አመጣው ብርቄ እኔ እኮ የድንግል ልጅ ነኝ አላማዬም ክርስቶስ ነው እውነቱን ልንገርሽ አንቺ ለእኔ ስታስቢልኝ ነው ካንች ጋር መኖርን ያሰብኩት አንድ ትልቅ አባት ባለፈው ቤተ- ክርስትያን ስንገናኝ ስራ መስራት እንደ ምፈልግ ስነግራቸው ደስ አላቸውና በርታ አሉኝ ዛሬ ጠዋት ኪዳን ሲያልቅ ስራ አገኘህ ወይ አሉኝ አለማግኘቴን ስነግራቸው ምን እንዳሉ ታውቂያለሽ
ብርቄ፡- ምን አሉህ?
ዮሐንስ፡- በወር ሰባት መቶ ብር ልክፈልህና ድርጅቴ ውስጥ መኪና ያዝ አሉኝ
ብርቄ፡- ምን! ምን አልካቸው?
ዮሐንስ፡- እንቢ ነዋ!
ብርቄ፡- ለምን ዮሐንስ?
ዮሐንስ፡- ሰውዬው ተረድተውኛል ስራን በፈለክ ጊዜ ጀምር ነው ያሉኝ አሁን አልችልም የጌታን ፆም እኔም ገዳም ሆኜ ሱባኤ መያዝ እፈልጋለው
ብርቄ፡- አግዚአብሔር ይባርካቸው እመቤቴ ትጠብቃቸው
ዮሐንስ፡- ይኸውልሽ ብርቄ ለፋሲካ ነው እዚህ የምገባው ምን አልባትም ከፃድቃኔ ስመለስ ለአባዬ አንድ ላይ ለመኖር መወሰናችንን እንነግረዋለን እስከዚያው ግን አንቺም ጸሎት አድርጊ የስራውን ጉዳይ ልነግርሽ ነው የመጠሁት አሁን ቅዳሴ ሰዓት ስለደረሰብኝ ጫማ ልቀይርና ልሒድ ይሔን እንኪ /የእመቤታችንን ስነ-ስዕል ይሰጣታል ተቀብላ ተሰቅለዋለች አቶ ጌታቸው ይገባሉ/
አቶ ጌታቸው፡- ብቻሽ ነሽ እንዴ ብርቄ?
ብርቄ፡- አይ ዮሐንስ አለ
አቶ ጌታቸው፡- አንድ ላይ ናችሁ እ….እ ጥሩ በጀ ብያለው
ዮሐንስ፡- ሰላም ዋይ ብርቄ …… ውይ አባዬ መተሃል እንዴ
አቶ ጌታቸው፡- ሰሞኑን ምነው አልታይ አልክህ ጸባይህ ሁሉ ተለወጠብኝ
ዮሐንስ፡- ኧረ አልተለወጠም አባዬ በጣም እረፍዶብኛል እዚህ ቤት እንደ ባዕድ እየታየው መሆኔን ግን ቸል አትበለው /ይሔዳል/
አቶ ጌታቸው፡- ምን ሆኖ ነው እንደዚህ የሚለኝ አንቺ
ብርቄ፡- እኔጃ አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- እንዴት እኔንጃ ከእኔ ጋር ሲጫወት ቢውል ቢያድር የማይጠግበው ልጅ ዛሬ እዚህ ቤት እንደ ባዕድ እየታየው ነው ይላል የሆነ ነገርማ ይኖራል ምንም የነገረሽ ነገር የለም?
ብርቄ፡- ኧረ የለም
አቶ ጌታቸው፡- የተናገረው ሰው አለ?
ብርቄ፡- ኧረ የለም ገና አሁን መምጣቱ ነው
አቶ ጌታቸው፡- እና ገና መግባቱ ከሆነ ምን እንደዚህ ያጣድፈዋል የቤቱ በዕድ ነኝ የሚለውስ ምንድ ነው?
ብርቄ፡- አይ …..አባ…. ግን አባዬ…….. ዮሐንስ …….

አቶ ጌታቸው፡- ዛሬ እዚህ ቤት ምን ሆናችኋል አትናገሪም እንዴ?
ብርቄ፡- ምንም የመናገር መብት የለኝም እዚህ ቤት ውስጥ ግን ትልቅ ማዕበል እንደተነሳ ይገባኛል አባዬ……. እመቤት….. አቶ ጌታቸው፡- ምን ሆነች እመቤት?
ብርቄ፡- ለዚህ ቤት ያላት አመለካከት ጥሩ አይደለም
አቶ ጌታቸው፡- ምን አልሽ?

ዳዊት፡- አንቺ ጥጋብሽ አፍንጫሽ ላይ ደረ አይደል ላንቺ ክብርና ቦታን ስለሰጠንሽ ……
አቶ ጌታቸው፡- ምንድነው ዳዊት?
እመቤት፡- ምንም አይደል ዳዊት ተወው በቃ
ዳዊት፡- እንዴት እተወዋለው በቤቴ ስገፋ ስሰደብ ስደበደብ ይሔንንማ ዝም አልልም ማነው ግን አይዞሽ ያለሽ እንዴት ብትደፍሪ ነው የምትሰድቢያት? አቶ ጌታቸው፡- ማነው ተሳዳቢው?
ዳዊት፡- ያንተው ቀበጥ ሰራተኛ ነቻ
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ እኮ ማንን?
ዳዊት፡- አታያትም እሙን ……… ተመልከታት እንዲህ እስክትሆን ድረስ
አቶ ጌታቸው፡- በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ብርቄ፡- አይደለም
እመቤት፡- ተመልከት አባዬ በዱካ እኮ ነው የመታችኝ
አቶ ጌታቸው፡- እንዴት አንቺ
እመቤት፡- ተወው አባዬ ትንሽ ነገር ነች
አቶ ጌታቸው፡- እንዴት ትንሽ ከዚህ በላይ እስከምትገይሽ ድረስ ነው የምጠብቀው
ዳዊት፡- እኔም የማይገባኝ ይህ ነው እዚህ ቤት ግን ለዚች ሰራተኛ እንደልቧ እንድትፈነጭ ማነው ያደረጋት?
ብርቄ፡- ኧረ ባካችሁ
አቶ ጌታቸው፡- ምን ቀረሽ ብርቄ …. አሃ ቅድም መዕበል ስትይኝ የነበረው እራስሽ አዘጋጅተሽልኝ ኖሯል ….. ምን አይነት ፀባይ ነው ያለሽ እስከ ትላንት የቤቱ አሳቢ አዛኝ ተቆርቋሪ ነበርሽ ዛሬ ምን ተገኘ?
ብርቄ፡- ለምን እድል እንደማትሰጡኝ አይገባኝም
እመቤት፡- አይ ችግር የለም እኔ ከዚህ ቤት እወጣለው አንቺና ተቆርቋሪሽ ዮሐንስ ግን እዚህ ኑሩ
አቶ ጌታቸው፡- ዮሐንስ …….. ለዚህ ሁሉ ተጠያቂው እርሱ ነው አይደል
እመቤት፡- ዳዊት በቃ እኛ ከዚህ ቤት ወጥተን ተከራይተን እንኑር የእሷ ሃሳብ መጨረሻ ልጆን ዮሐንስን አግብታ ለመኖር ነው
አቶ ጌታቸው፡- ጥሩ ስትማከሩ ኖሯላ …… ሞቼ ነው ቆሜ ልጄን ለሰራተኛ የምሰጠው
እመቤት፡- ተኋት በቃ በእኔ ምክንያት አትቅጧት እኔ ይቅር ብያታለው
ዳዊት፡- አየሽ አይደል …… እንዲህ ተበድላ ላንቺ ትቆረቆራለች ነገሩ አንቺ ምን አደረግሽ ያጠገበሽ ያ የገዛ ወንድሜ ለካ የእሱ ሃሳብ እኛን አስወጥቶ ካንቺ ጋር መኖር ነው

ብርቄ፡- በቃችሁ ከዚህ በላይ አልችልም የምትፈልጉት ከዚህ ቤት እንድወጣ ነው አይደል ጥሩ /ወደ ውስጥ ትገባለች/
አቶ ጌታቸው፡- ይችን ይወዳል ጥጋብ
ዳዊት፡- ስህተትህን አየኸው አይደል አባዬ ያንተ ማቅበጥ ያንተ እንደ ቤተሰብ ማየት ያመጥውን ጣጣ የእሷ አይገርመኝም የሚገርመኝ ደግሞ የዮሐንስ ከእሷ ጋር ማሽቃበጥ እሷ ብታስብ የዚህን ቤት ሃብት ለመውረስ ነው እሱ ግን ቆይ ምን አይቶባት ነው?
እመቤት፡- እሱ እኮ ምንም አያውቅም የሆነ ነገር አርጋበት ቢሆንስ?
አቶ ጌታቸው፡- ምን ማድረግ እንዳለብኝ እኔ አውቃለው /ወደ ውስጥ ይገባሉ/
ዳዊት፡- እኔም የማደርገውን አውቃለው ወይ እኛን ወይ እሷን ይመርጣል /ወደ መኝታ ቤቱ ይገባል/
እመቤት፡- /በመንፈስ ስትጨነቅና ስትጮኽ ትታያለች/
ብርቄ፡- /እያማታበች ትገባለች/
እመቤት፡- እስከ አሁን እቃሽን አስረሽ አልጨረሽም እንዴ? ቆይ አንቺ ግን ምን አይነት ቋንቋ ነው የሚገባሽ?
ብርቄ፡- አረብኛ ….. ታውቂያለሽ ከዚህ ወደ ውስጥ ስገባ ከዚህ ቤት የነበረኝን ዝምድና ሁሉ ሰብሬ ለመምጣት ነበር አሁን ግን እዚህ መኖር ነው የምፈልገው እመቤት፡- ፓራሳይት ሆድ ውስጥ ተጣብቆ መኖር አይሰለችሽም
ብርቄ፡- ጠዋት ለአባዬ የሰጠሸውን ወተት ውጪ ደፍቼው ነበር ድምቷ ወተቱን ልሳው ሞታ አገኘዋት እ….. እ…. አሁን ከእዚህ ቤት መውጣት እንደሌለብኝ አመንኩ አባዬ ውጪ ብሎ እስካላስወጣኝ አልወጣም፡፡
እመቤት፡- ምን አይነት ደረቅ ነሽ
ብርቄ፡- አሁን አሁንማ ሳስበው የዮሐንስ የምግብ መበከል መንስኤው አንቺ ነሽ መሰለኝ ከእንግዲህ እኔም አልወጣም አይጥና ድመት ሆነን እንኖራታለን እመቤት፡- አልወጣም! /ብርቄ ወደ ውስጥ ልትገባ ስትል/ እናያታለና ምን አይነት ጉድጓድ እንደ ምምስልሽ አሳይሻለው
ብርቄ፡- ጉድጓዱን አታሪቂው እ …… መታመን እንደሚከብደኝ አምናለው የእኔ መድሃኒአለም ግን አንድ ነገር ያሳየኛል /ትገባለች/
እመቤት፡- /ብቻዋን እያሰበች ትንጎራደዳለች/
አቶ ጌታቸው፡- እመቤት ንገሪኝ ምን እንዳለችሽ
እመቤት፡- ተወው አልኩ እኮ አባ
አቶ ጌታቸው፡- እውነት አንቺ የምትወጅኝ ከሆነ ስራዋን ንገሪኝ
እመቤት፡- አባዬ ስራዋማ ብዙ ነው የእኔ መሰደብና መመታት አይገርምም ዮሐንስና እሷ ምን ሲሉ እንደሰማውታውቃለህ አባዬ አባትህ አይደለም በህፃንነትህ ተጥለህ ስለተገኘህ አሳድጎህ ነው ስትለው ሰማዋት

አቶ ጌታቸው፡- እኮ ታዲያ …… ለዚህ ነዋ ደረቱን የነፋብኝ በሳደኩኝ ባበላው በጎረስኩ ኧረ ለመሆኑ ምኗን ተማምኖ ነው ለአይኑ ያስጠላሁት?
እመቤት፡- /ውሃ ቀድታ ትሰጣቸዋለች/
አቶ ጌታቸው፡- /ሲጠጡ ያማቸኋል ልባቸውን ይይዛሉ/
እመቤት፡- ይሔ ብቻ መሰለህ አባዬ እዚህ ቤት ወንድ እንደሚያድር ታውቃለህ?

8

አቶ ጌታቸው፡- የምን ወንድ ከውጪ?
እመቤት፡- አዎ ከውጪ እኔ እኮ የምታውቅ ነው የሚመስለኝ
አቶ ጌታቸው፡- ለምን እስከዛሬ አልነገርሽኝም?
እመቤት፡- ሶስና የነገረችህ መስሎኝ
አቶ ጌታቸው፡- ሶስና!
እመቤት፡- አታውቅም እንዴ አባዬ ሶስና እኮ አርግዛለች?
አቶ ጌታቸው፡- /ልባቸውን ይዘው ይወድቃሉ ታነሳቸዋለች ወደ ጓዳ ሲገቡ ተከትላ ሔዳ ትገፈትራቸኋለች/
እመቤት፡- ኡ….ኡ….ኡ ኡ … ዋይ
ዳዊት፡- ምንድ ነው ምንድነው እሙ?
እመቤት፡- ብርቄ አባትህን ገፍትራ ገደለቻቸው

መብራት ይጠፋል

/አቶ ጌታቸው ዊልቸር ላይ ተቀምጠው ይታያሉ እመቤት ወትት ይዛ መጥታ ትሰጣቸኋለች ብርቄ ወተቱን ተቀብላቸው ወደ ውስጥ ትገባና መድኃኒትና
ሰጥታቸው ተመልሳ ትሔዳለች/
አቶ ጌታቸው፡- ጌታ ሆይ ምነው እረሳኸኝ አይኖቼ በሃዘን ተሞልተዋልና ባሪያህን እኔን አሰናብተኝ ልጆቼም በእኔ ላይ ተነስተውብኛልና የእኔ የኃጢአተኛውን ጸሎት ስማ ምነው እመብርሃን እውን ኃጢአቴ በዝቶ ነው ያልሰማሽኝ እባክሽኝ በልጆቼ ጭካኔ አትቅጭኝ እባክሽ የምህረት እጅሽን ዘርጊልኝ እኔ ባሪያሽ በጠላት ዲያቢሎስ ተከብቤአለውና እባክሽ እጅሽን ዘርጊልኝ እናቴ እመቤቴ አፌን የፈታውብሽ ቋንቋዬ ያላንቺ ማን አለኝ ለእኔ እባክሽ ፍቅርን አሳድሪልን እኔ እኮ አቅም የለኝም እናቴ ደጅ እንኳን እንዳልጠና ምርኩዝ የለኝም እናቴ እባክሽ ጸሎቴን ከደመና በታች እንዳይቀር ከልጅሽ ከወዳጅሽ አማልጅኝ እርሱ ቸር መሃሪ ይቅር ባይ ነውና /ምርር ያለ ለቅሶ እና ፀጥታ/
እመቤት፡- ምነው ተከዝክ አ….ባ….ዬ አ አ … … እ አባዬ……..
አቶ ጌታቸው፡- የእግዚአብሔርን ተስፋ እየጠበኩ
እመቤት፡- እግዚአብሔር ….. እግዚአብሔር ….እግዚአብሔር ያንተ እግዚአብሔር የታለ ለምን አይታይም …… መቼ ነው የሚፈርድልህ የእኔን አምላክ ተመልከት ቁጭ ብሎ ቡናውን እየጠጣ ይፈርዳል ለልጆቹ ስኬትን ይሰጣል እውነት ስግደት ሁሉ ለአንተ ለአባ ጠቋር ምስጋና ሁሉ ለአንተ ለአባ ጠቋር ጀበና፣ ሲኒው፣ ቡናው፣ አተላው፣ ሽቶው፣ በጉ፣ ቀንዱ ኧረ ሁሉ ለእሱ …ከአባ ጠቋር ….እ እ …..እ አየህ አይደል የእኔን አምላክ እንባዬ ፈሶ አልቀረም ተበቀለልኝ ያንተ አምላክ የታለ የታለ የአንተ አምላክ?
አቶ ጌታቸው፡- ይመጣል ይመጣል የእኔ አባት እጁን ከአርያም ይልካል እርሱ ሲናገር የሚያቆመው የለም አጋንት ሁሉ በፊቱ ይንቀጠቀጣሉ ጉልበት ሁሉ ለእርሱ ይሰግዳል አባባ ጠቋር ቡና ጀበና እንደ ትቢያ ይረግፋል
እመቤት፡- አ አ …..አ ባይመጣስ ባይፈርድስ?
አቶ ጌታቸው፡- እርሱ የታመነ አምላክ ነው ባይመጣም ባይፈርድም በእርሱ ዘንድ የተሻለ ነገር አለ ያንን አብዝቼ እጠይቀዋለው ስለ እኔ ኃጢአት ሳይሆን ስለ እናቱ ልመና ስለ ድንግል ማርያም ጸሎት ሲል ይሰማኛል
እመቤት፡- ምን አይነት ጸሎት …….. የት…..እዚህ …… አ….አ አ … … አላየኸውም እንዴ ልጅህ ጥሎ ሲሄድ አ…..አ አ … … ስማኝ አባዬ እያንዳንዷን እንባዬን እቆጥራለው ያሳደከው ልጅህ ከሆስፒታል ሳትወጣ ለምን ጥሎህ ሔደ ለአንተ ጸሎት ሊያደርግ ይሔማ የብርቄ ወሬ ነው እውነቷ ግን እኔ ነኝ ማን ዘራሽነቱን ነግሬ ያላስተማርከውን ምክንያት ነግሬ በልቡ ጥላቻን ሞልቼ አሸፈትኩት ምን አልባት አንድ ቀን እሱም አውሬ ካልበላው እብደቱ ሲለቀው ይመጣል
አቶ ጌታቸው፡- ዮሐንስ እንደዚህ አያደርግም
እመቤት፡- ምን ዮሐንስ ብቻ ሶስናስ ብትሆን
አቶ ጌታቸ፡- ሶስና እሷን ደግሞ ምን አረግሻት?
እመቤት፡- ሶ ስ ና … … ምስኪን የጌታ ባሪያ አባቴን ይቅርታ ልጠይቀው ስትለኝ እንኳን ለይቅርታ ለሰላምታ ኧረ ለማየት እንደ ተጠየፏት ነግሪያት የመታመምዎ ምክንያት እርሷ መሆኗን አሳምኜ ለአይን እንደ ጠሏት ነግሬ ለፅንሷ ማስወረጃ ሰረ ምሼ ቅጠል በጥሼ አጠጥቻት ነፍስ ውጪ ነፍስ ግቢ ስትል ትቻት መጣው ምን ይታወቃል ይሔኔ መዘጋጃ ……… ምን አልባት ብትድን እንኳን ከመድኃኒቱ ኃይለኛነት የተነሳ ማህፀኗ ለዘለአለም ….. እብደት ይሆናል እጣዋ

አቶ ጌታቸው፡- ይሔንንም አሰማኸኝ ጌታዬ ….. ኧረ ባክህ የእኔን ኃጢአት በእኔ ላይ ለምን በልጆቼ /ያለቅሳሉ/
እመቤት፡- አ….አ….አ…… እንባ….. እንባ አባዬ የታል የለም እግዚአብሔር
አቶ ጌታቸው፡- በዳዊት አንደበት ይናገራል ልጄ ዳዊት ሲመጣ ሁሉንም ነገር ዘርዝሬ እነግረዋለው እሱ እኔን ይሰማኛል
እመቤት፡- ዳዊት ማነው ዳዊት …. አሃ ያ የእኔ ባሪያ ለአባቴ ቡና የሚያፈላው ከእኔ ጋር ለአባ ጠቋር የሚሰግደው እሱማ ከእግሬ በታች ነው ውይ አባዬ አርብ አርብ ከሠአት እኮ እግር አጥቦ የመጀመሪያውን የእግር እጣቢ የሚጠጣው ከዚያም የሚያጠጣው………
አቶ ጌታቸው፡- በቃሽ! …… የኔ ልጅ በፍፁም ይሔንን አያደርግም
እመቤት፡- የአባት ስም አይቀየርም እንጂ ስሞን እርሱ በአባ ጠቋር ይለውጠው ነበር

አቶ ጌታቸው፡- አንቺ መሰሪ /ከዊልቸራቸው ላይ ተነስተው ሊያንቋት ሲሉ ይወድቃሉ/
ዳዊት፡- /ከውጪ ይገባል/
እመቤት፡- ብረቄ ኧረ የሰው ያለህ
ዳዊት፡- እንዴ ምንድነው እሱ?
እመቤት፡- እርዳኝ እባክህ አግዘኝ ዳዊት /አንስተው ዊልቸሩ ላይ ያስቀምጧቸዋል/
ዳዊት፡- ምንድነው እመቤት ምንድነው እሱ?
እመቤት፡- አታይም እንዴ ተአምር
ዳዊት፡- የምን ተአምር?
እመቤት፡- ከመቀመጫቸው ተነስተው እኮ ነው እዚህ የደረሱት
ዳዊት፡- እንዴት?
እመቤት፡- በላያቸው ላይ የሰይጣን መንፈስ ነበረ አንዴ ሰው አንዴ አፈር ያደርጋቸኋል
ዳዊት፡- የምትሒው አልገባኝም?
እመቤት፡- በመጀመሪያ ልጄ አንቺ ባትኖሪ ሰው አልሆንም እወድሻለው አሉኝ መለስ አሉና ማነሽ አንቺ ምን ትሰሪያለሽ ብለው ማንጓራት ጀመሩ እንደገና ሌላ ወሬ መንፈሳቸው ከለፈለፈ በኋላ ወደ ማንነታቸው ሲመለሱ እጄን ዘረጋሁላቸው ቀስ እያሉ ወደ እኔ ተጠጉ በመሃል መንፈሳቸው ተነሳና ወደቁ
ዳዊት፡- ምን እናድርግ ታዲያ ድኝ ምናምን እናጭስ እንዴ መንፈስ ከሆነ?
እመቤት፡- እንደ እኔ እንደ እኔ አባታችን ጋር ብንወስዳቸው ሳይሻል አይቀርም
ዳዊት፡- አባዬ እሺ አይልም
እመቤት፡- ምን ነካህ ዳዊት አስረናቸውም ቢሆን ይዘናቸው እንሂዳ
ዳዊት፡- አባዬን አስረን?
እመቤት፡- ለእሳቸው ድህነት እኮ ነው ዳዊት በዚያ ላይ ይፈወሳሉ
ዳዊት፡- አይ እንደዚህ እንኳን አይሆንም ለማንኛውም መጣው
እመቤት፡- /እየተንጎራደደች ታስባለች/
አቶ ጌታቸው፡- /እንደመንቃት እንደ መባነን ብለው/ እባክሽ ልጄ ይቅር በይኝ …….. እመቤት፡- ዳዊት …ዳዊት ናና ቶሎ በል
አቶ ጌታቸው፡- እባክሽ ልጄ ይቅር በይኝ …….. እመቤቴ ኧረ ባክሽ…
እመቤት፡- ስማው መንፈሱን ሲያስጨንቃቸው
አቶ ጌታቸው፡- /ጮክ ብለው እንደመንቃት እያሉ/ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዳዊት፡- አባዬ
እመቤት፡- ቆይ ቆይ ቆይ አንተ አትታያቸው
ዳዊት፡- ይደበቃል
እመቤት፡- ሶስና አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- ልጄ ይቅር በይኝ …….ዞር በይልኝ ዞር በይልኝ አንቺ
እመቤት፡- ዳዊት …ዳዊት
ዳዊት፡- ምነው አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- እንኳን መጣህ ልጄ …… ዳዊት የእኔ ልጅ አንተ ብቻ ነህ የቀራኸኝ አንተ እንኳን ተራዳኝ ይቺ ልጅ ልጆቼን ጨርሳለች አንተንም ትገልሃለች ዳዊት፡- ወይኔ ጉዴ አባባ ምን ሆነክ ነው
አቶ ጌታቸው፡- ስማኝ የእኔ ልጅ የምነግርህን
እመቤት፡- አይዞህ አባዬ ምንም አትሆንም
አቶ ጌታቸው፡- አትንኪኝ አንቺ የሠይጣን ቁራጭ ቤተሰቤን ልትጨርሺ ነው እንዴ …. ዳዊት
ዳዊት፡- ቆይ አባባ ተረጋጋ ….. መንፈሱ ነው አይደል እንደዚህ የሚያደርገው
እመቤት፡- አልኩህ እኮ ቅድም ልጄ እመቤት አሁን አይንሽን ላፈር መንፈሱ እኮ ነው እንደዚህ የሚያደርገው
አቶ ጌታቸው፡- መንፈስ የለብኝም አንተ እርኩስ መንፈስስ የአንተ ሚስት
ዳዊት፡- አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- እራሴን የማላውቅ አይምሰልህ አውቃለው ብታመም ጸበል እንጂ ጠንቋይ አልሻም ይችህ እርጉም ሚስትህ ግን አሳበደችኝ ልጆቼን ዮሐንስንና ሶሴናዬን አሳጣችኝ
ዳዊት፡- አባዬ እርጉም ነው ያልከው
አቶ ጌታቸው፡- አዎ ልጄ
ዳዊት፡- እስከ ትላንት ላንተ ጥሩ ነበረች አይደል ታዲያ ዛሬ ምን ተገኘ
አቶ ጌታቸው፡- አንተም ዳዊት አንተም በዚች ከይሲ
ዳዊት፡- በቃህ አባዬ ካሁን በኋላ ሚስቴ ስትዋረድ ማየት አልፈልግም
አቶ ጌታቸው፡- አባትህስ ዳዊት …… የእኔን እውነት ላለመስማት መረረህ እባክህ አንድ ጊዜ ስማኝ እመቤት፡- እባክህን ስማቸው ዳዊት
ዳዊት፡- አልችልም እንደ ከዚህ በፊቱ ይቅርታ ብለሽ ስትወድቂ ማየት አልችልም

9

አቶ ጌታቸው፡- ጎበዝ የእኔ ልጅ አሁን ኮራውብህ አንተ የሚስትህን ጉድፍ ለመሸፈን የአባትህን አንድ ቃል አትሰማም ጎበዝ በርታ ልጄ ከልጅነትህ ጀምሮ ስሰማህ የኖርኩኝ ዛሬ ለትንሽ ደቂቃ ጆሮህን ስጠኝ ስልህ እንቢታ ነው መልስህ ጥሩ ጥሩ ነዋ ብርቄ …..ብርቄ …. ብርቄ አንዴ ላስቸግርሽ ብርቄን ትጠሪልኝ እመቤት፡- ብርቄ ….አንቺ ብርቄ ጆሮሽ ተደፍኗል እንዴ
አቶ ጌታቸው፡- በቅርብ የሚረዳኝ እንዳይኖር ከዚህ ቤት አራቃችኋት ማን ሰሚ አለኝ
ብርቄ፡- አቤት
አቶ ጌታቸው፡- ወደ ክፍሌ አስገቢኝ /እየገፋች ታስገባቸዋለች/
እመቤት፡- ቶሎ በፍጥነት ነይ አሁን እፈልግሻለው
ዳዊት፡- ብርቄ ቤት ቀየረች እንዴ?
እመቤት፡- ተራቆትን እኮ ዳዊት አንድ ዕቃ አስቀምጬ አላገኘውም ብር በየጊዜው ነው የሚጠፋብኝ ታዲያ ምን ላድርግ ዳዊት? ዳዊት፡- በአሉ ይለፍና አሰናብታታለው እስከዚያ ሌላ ሰራተኛ እንፈልጋለን
እመቤት፡- ጠዋት ጊዢ ያልከኝን መድኃኒት እኮ ሳልገዛ ቀራው
ዳዊት፡- ብርቄን አሁን ላኪያት
እመቤት፡- ብር ስለሌለኝ እኮ ነው
ዳዊት፡- ቆይ እሰጥሻለው …..እ…. እሙ….ነገ አባዬን አባታችን ጋር እንወስደዋለን
ብርቄ፡- አባታችን ጠንቋይ ቤት በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ
ዳዊት፡- አንቺን አይመለከትሽም ….. እንደውም ጥሪው ይዘሽው ነይ ተነጋግረን ይተኛታል እመቤት፡- የመድኃኒት ሰዓቱም አልፏል ጥሪው
ዳዊት፡- የዚች ልጅ ጥጋብ የቤቱን ጣሪያ ነክቷል
እመቤት፡- ምን ይደረግ የወጡን አናት የምትበላው እሷ
አቶ ጌታቸው፡- ጆሮህን ልትሰጠኝ ነው?
ዳዊት፡- በመጀመሪያ መድኃኒትህን ውሰድ
ብርቄ፡- መድኃኒት አልቆ አይደል እንዴ ጠዋት ያልዋጠው?
እመቤት፡- ሁለት ደብቄ አስቀምጬለት ነበር
ብርቄ፡- ለምን?
እመቤት፡- ሲብስበት ልሰጠው
ብርቄ፡- አልባሰበትም ይቅርበት
ዳዊት፡- አፍሽን አትክፈቺ …… ሰራተኛ እኮ ነሽ
አቶ ጌታቸው፡- ያውም ታታሪ ….. ምነው ዳዊት ሠራተኛ አይደለህ ሚስትህም ብርቄም ታዲያ ምን ለየው? ዳዊት፡- መድኃኒትህን ውሰድና እንነጋገራለን
ብርቄ፡- ቆይ ውሃ ላምጣ

እመቤት፡- /ውሃው ውስጥ መድሃኒት ጨምራ ታመጣለች/
ብርቄ፡- ይሔን ነው የሚጠጣው
ዳዊት፡- ለምን ለምን አንቺ?
ብርቄ፡- ይሔማ መርዝ ነው

ዳዊት፡- መርዝስ ከአፍሽ የሚወጣው /ከእመቤት ተቀብሎ ሊያጠጣቸው ሲል ተቀብላ ትጠጣዋለች ያመጣችሁንም ለአቶ ጌታቸው ትሰጣቸዋለች/ዳዊት፡- አየሃት አይደል አባዬ?
አቶ ንጉሴ፡- የሚስትህ ቢሆን ንክች አላደርጋትም ነበር
ዳዊት፡- ጥሩ ነገ አርብ ነው አባታችን ጋር እንሔዳለን
አቶ ጌታቸው፡- ሌላ አባት ኖሮሃል እንዴ?
እመቤት፡- አዋቂ ጋር ለማለት ነው
አቶ ጌታቸው፡- እውቀቱን ይንሳችሁ የእራሴ እውቀት እያለ ሌላ አዋቂ አልፈልግም
ብርቄ፡- አዎ ጠንቋይ ቤት አይሔም
ዳዊት፡- ምን አባሽ አገባሽ?
አቶ ጌታቸው፡- ጠንቋይ ….. አ አ … … አልሞትኩም እኮ አንተ እሬሳዬም ጠንቋይ ቤት አይሔድም
ዳዊት፡- ላንተ አስበን እኮ ነው አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- ለራስህ አስብ ለካ እየሄድክ ታፈነድድልኛለህ ነገሩ ሁሉ እውነት ነዋ ስማኝ በስህተት ይህንን ቃል ብሰማ ልጄ መሆንህን እስከመጨሻው እረሳዋለው
ዳዊት፡- ምንድ ነው አላማህ እንደዚህ ሆነህ ለመኖር ጡረታ ሚንስቴር አይደለውም እኮ
ብርቄ፡- ይሔን ያህል ክፉ ቀን አልመጣም ምነካህ ዳዊት?
ዳዊት፡- ዝም በይ አንቺ ወሬኛ ይህ ሁሉ ያንቺ ጣጣ ነው የጠጣሽው መርዝ ነው ስትይ አልነበር እሺ አሁን ምን ሆንሽ? ወሬኛ
አቶ ጌታቸው፡- ሸክም ሆንኩብህ …..አይዞህ አትፍራ ያንተ እራፊ ፈላጊ አይደለውም እግዚአብሔር የሰጠኝ ቤት አለ ሸጬውም መኖር እችላለው እመቤት፡- ሸጬ! እንዴት ይሸጣል?
ዳዊት፡- የእናቴ ቤት ነው ቤቱማ አይሸጥም
ብርቄ፡- ኧረ ስለፈጠራችሁ ጋሼ ምን ነካህ?

ዳዊት፡- ሒጂ መድኃኒቱን ገስተሸ ነይ /ልትወጣ ስትል/
ብርቄ፡- /ራሷን ይዛ/ ወይኔ በስመ አብ….
አቶ ጌታቸው፡- ምን ሆነሻል ብርቄ?
ብርቄ፡- አይ….ምንም /ወጥታ ትሔዳለች/
እመቤት፡- /ስልክ ታነሳለች/
ዳዊት፡- ምነው?
እመቤት፡- አይ ምንም ምልክት ማድረግ ፈልጌ ነው
አቶ ጌታቸው፡- ምነው አንተ የእስራኤል አምላክ ከቤቴ እስክራቆት ድረስ
ዳዊት፡- ቤቴ ቤቴ አትበል የዚህ ቤት አስተዳዳሪ እኔ ነኝ የእናቴ ወራሽም እኔ ከፈለክ ፍርድ ቤት ልትከሰኝ ትችላለህ
እመቤት፡- አይዞህ አባባ አሁን ሁሉም እኮ ካዶት
አቶ ጌታቸው፡- ለእኔ አንድ ብርቄ ትበቃኛለች
እመቤት፡- አ….. አ….አ… ብርቄ አ አ አ … … …. ጥሩ ነገር ተዘጋጅቶላታል ትመለሳለች ብለህ እንዳታስብ እኔ የገዛዋቸው ጎረምሶች ሥጋዋን ለሰማይ አሞራ ደሟን ለምድር አራዊት ……
አቶ ጌታቸው፡- /ከዊልቸራቸው እይደቁ በኃይለኛ ጩኸት/ ብ ር ቄ … …!

……………..ትዕይንት አምስት ይቀጥላል ………

//

/አቶ ጌታቸው እቤት ቁጭ ብለው ጥቁር በጥቁር ለብሰው ዳዊትና እመቤት አንዴ ወደ ጓዳ አንዴ ወደ ሳሎን እያሉ ሻንጣ ሲያስተካክሉ ይታያሉ/
ዳዊት፡- አባባ ከእኛ ጋር ብትሔድ ደስ ይለን ነበር
አቶ ጌታቸው፡- የት ጠንቋይ ቤት?
ዳዊት፡- ጀመረህ ደግሞ አንዳንዴም ለእኛም አስብልን እንጂ በአንተ የተነሳ ስንት ነገር አየን እመቤትም ስራ አቆመች ዛሬ እንኳን ተረዳት ይሔው ከበአሉ ዋዜማ ከትላንት ጀምሮ እንቅልፍ የላትም ለማን ስትል ይመስልሃል?
አቶ ጌታቸው፡- እሺ አሁንማ የፈቃዳችሁ ተገዢ ነኝ እንደፈቃዳችሁ
እመቤት፡- የቀራኝ ይሔ ብቻ ነው ግባና ልብስህን ቀይር
ዳዊት፡- ዛሬ የአንቺን ምርጫ ነው የምለብሰው
እመቤት፡- እሺ ቶሎ በል /ተያይዘው ይገባሉ/
አቶ ጌታቸው፡- ይሁና …. አይ ልጄ እነዚህ አስር ቀናቶች እንዴት እንዳለፉ እኔና እግዚአብሔር ነን የምናውቀው የሰው ልጅ የፈለገውን በደል ቢበድል የሞት ፍርድ የሚያስፈርድ በደል እንኳን ቢሰራ በምግም አይቀጣም አንቺ ብርቄ ነፍስሽን ይማረዋ እውነት እኔ እንዳልራብ እንደተንከባከብሽኝ መልዕክት የሕይወትን ምግብ ይመግቡሽ እንዳልጠማ እንዳጠጣሽኝ ቅዱሳን ከሕይወት ውሃ ምንጭ ያጠጡሽ ሌላ ምን እላለው ደህና …..ይሁን ….. ይሁና እግዚአብሔር ያንተ ፈቃድ ይሁን
እመቤት፡- ዛሬ ትንሳኤ አይደለም አባዬ?
አቶ ጌታቸው፡- የጌታ እንጂ የጠንቋይ ትንሳኤ የለውም
እመቤት፡- በትንሳኤው ማነው ደስተኛ እኔ ወይስ አንተ?
አቶ ጌታቸው፡- በትንሳኤማ ደስታው ለአዳም ልጆች ሁሉ ነበር የሚገርመኝም ይሔ ነው
እመቤት፡- ምኑ ነው የሚገርመው?
አቶ ጌታቸው፡- የእኛ አምላክ አያዳላም ዶሮ ወጥ አምጡልኝ አይልም ኃጢአተኛ ነው ፃድቅ ነው ብሎ አይለይም እናንተ ሸክማችሁ የከበደባችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ እኔም አሳርፋችኋለው ነው የሚለው
እመቤት፡- እና እኔ የሰጠውህን ሸክም እሱ ይሸከምልሃል ማለት ነው?
አቶ ጌታቸው፡- እንደ እኔማ ቢሆን መች እችለው ነበር
እመቤት፡- አይሳሳቱ እንጂ ትልቅ አዋቂ አይደሉም እንዴ?
አቶ ጌታቸው፡- የእኔ እውቀት እኮ ካንቺ ዶክተርነት አይበልጥም አይደል?
እመቤት፡- እንዴት?
አቶ ጌታቸው፡- መቼም ዶክተር ለመሆን ትልቅ እውቀት ይጠይቃል በልጄ አይቼዋለው ለራሱ አላውቅ አለኝ እንጂ
እመቤት፡- የእርስዎ ዘሮች ሁሉም ሞኞች ናቸው እርስዎም እንደልጆት ኖት አዎ በእርግጥ ዶክተር ነኝ ግን በሰው ላይ አይደለም እስፔሻሊስትኔቴ በእንስሳ ላይ እንጂ
አቶ ጌታቸው፡- የሰው እስፔሻሊስትማ በሰው ላይ አይጨክንም
እመቤት፡- ያውቁ ነበር ማለት ነው?
አቶ ጌታቸው፡- አዋቂስ እግዚአብሔር ብቻ ነው ግን አንድ ቀን ልጄ ጆሮውን የሰጠኝ ለት ያንቺን እውነታና ማንነትሽን እነግረዋለው
እመቤት፡- ጆሮዎቹ በእኔ የፍቅር ቃል አብደዋል የእርስዎን ወሬ መስማት አይችሉም ተስፋ አደርጋለው ይቅር እንደሚሉኝ በነገራችኝ ላይ ትንሽ መሸት አርገን ነው የምንመጣው የሚያስፈልግህን ነገር ማዕድ ቤት አስቀምጬልሃለው ሲርብህም ብላ እኛን መጠበቅ ካልቻልክ ተኝተህ ጠብቀን የውጪ ቁልፍ ስላለን ከፍተን እንገባለን
አቶ ጌታቸው፡- ይሔን ሁሉ ለምን ታስቢያለሽ

10

እመቤት፡- ዳዊት ካንተ መራቅ እንዲለምድ ገባህ /ወደ ውስጥ ትገባለች/
አቶ ጌታቸው፡- ምነው ጌታዬ ሆይ የትኛውን የኃጢአት ስራዬን እንተበቀልከኝ ነው እጆችህ ለእኔ አይዘረጉም እንዴ ሰርቼ እንዳልበላ የአልጋ ቁራኛ አደረከኝ ለምኜም እንዳልበላ እረዳት አሳጣኸን አሁን ከእኔ ምንድነው የምትፈልገው ለአጋንት አምላኪዎች ፍፁም ደስታ ለአንተ ወዳጆች ለቅሶ ለምን ጌታዬ ምነው እመብርሃን ልብሽ በእኔ ጠነከረ ለምን አትሰሙኝም ጌታ ሆይ አንተን አምላክ እናትህን አማላጅ ማድረጌ ስህተት ከሆነ እኔም እኮ ሰው ነኝ የተሻለ ነገር እፈልጋለው አንተ የለህም እንዴ ለእኔስ አትፈርድም አሁን ከእኔ ምንድነው የምትፈልገው ልጆቼን በሽሽትና በሞት ነጠከኝ የሰው አውሬ አፍ ውስጥ ከተትከኝ ለምን ለምን አትገለኝም ከዚህ ሁሉ መከራ ግደለኝ
ዳዊት፡- ፈጠን በይ እንጂ
እመቤት፡- ገና እኮ ነው ሠአቱ
ዳዊት፡- ስምንት ሠአት ሞልቷል በአንድ ሠአት ውስጥ መድረስ አለብን አውላው ከወረደ በኋላ ከደረስን አባታችን ይጠሉናል ….አባዬ በል እንግዲ አባታችን ስላዘዙኝ ትቼህ መሔዴ ነው /ሊወጡ ሲሉ ወደ ኋላ ይመለሳሉ/
ዮሐንስ፡- እንኳን አደረሳችሁ አባዬ ….. /ወደ ውስጥ እየገባ/ አባዬ እጅግ በጣም ነው የናፈከኝ ….. ፊትህን በደንብ እንዳይ ግን መጀመሪያ ይቅርታህን እፈልጋለው እባክህን ይቅር በለኝ ስለ እኔ ፅድቅ አስቤ ሆስፒታል ጥዬህ ሔድኩኝ እባክህ አባ ይቅር በለኝና የተራብኩትን ፊቶችህን ልያቸው ጉንጮችህንም ልሳማቸው ትከሻህ ላይ አረፍ ልበል
አቶ ጌታቸው፡- /እያለቀሱ/ አዝኛለው ልጄ በሃዘን ተጎድቻለው እንኳን አንተ የአብራኬ ክፋዮችም ትተውኝ ሔደዋል
ዮሐንስ፡- /ከጉልበታቸው ተነስቶ/ ‹‹የአብራኬ ክፋይ›› ….. ምንድ ነው? የምትለው ባዕድነቴን እየነገርከኝ ነው ልጄ አይደለህም ነው እኮ የምትለኝ?
አቶ ጌታቸው፡- ያስኮበለለህ እውነት ይሔ አይደል እንዴ?
ዮሐንስ፡- አባዬ ምን ሆኗል …. ምን አስነክታችሁት ነው ……. እናንተን እኮነው የማናግራችሁ?
ዳዊት፡- የሚናገረው የመረረ እውነት ነውና አጣጥመው
ዮሐንስ፡- ምንድ ነው የምትሉት ምንድነው ነገሩ አባ?
አቶ ጌታቸው፡- በዕድነትህን አውቀህ አይደል አይኑን ላፈር ያልከኝ ሁሉን ነገር እመቤት ነግራለች
ዮሐንስ፡- እመቤት ምን ብላ ………. ምን ብለሽ ነው የነገርሽ አንቺ?
አቶ ጌታቸው፡- ፀባይህ የተለወጠው ከሆስፒታል ሸሽተኸኝ የሔድከው አባትህ አለመሆነን ስታውቅ አይደል እንዴ ……. ስማኝ ልጄ ልቤ በሃዘን ተጎድቷል ሰውነቴም የእለት ምግብን በማጣት ዝሏል ከዚህ የበለጠውን መሸከም አልችልም
ዮሐንስ፡- እኔም የአንተን ሸክም ማብዛት አልፈልግም ……… ነገሩ ምንም ይሁን ምን አንተ አባቴ ነህ ሆስፒታልም ቢሆን ጥዬህ የሐድኩት ከሰው አይደለም ከእግዚአብሔር ጋር ተማክሬ ነው የፈለከውን በለኝ ግን ልጄ አይደለህም አትበለኝ ከልጅነት ክብር አታሳንሰኝ አባዬ እውነት ልጅህ የአብራክህ ክፋይ ካልሆንኩም ያለፈ ታሪኬን አትንገረኝ ለዘለአለም ያንተ ልጅ ሆኜ መኖር ስለምፈልግ እባክህ አባዬ
አቶ ጌታቸው፡- እውነት መራራ ነች ልጄ የአብራኬ ክፋይ ባትሆንም እኔ ግን ከልጆቼ አሳንሼ አላይህም ነበር
ዮሐንስ፡- ለካ ለዚህ ነው ይቅርታዬን የማትቀበለው ታሪኬን ሳላውቅ በፊት እኮ ትወደኝ ነበር ……ግን እኮ አባዬ ታሪኬን ነግረኸኝም አባቴ መሆንህን ውስጤ ይነግረኛል …..አፌን የፈታሁት ባንተ ስም እኮ ነው አባዬ መሔድ የጀመርኩት ያንተን ጣት ይዤ እኮ ነው አባዬ የጎረስኩት የበላሁት የጠጣሁት ሁሉ ባንተ እጅ እኮነው አባዬ ዛሬም ያንን ቀን አስታውሳለው ከመስኮት በላይ ወድቄ በሞትና በሕይወት መካከል ሳለው ዶክተሮች ተስፋ የለህም ሲሉኝ ሁለት ቀን ሙሉ ምግብ ሳትበላ ስለ እኔ መዳን ትጸልይ እንደነበር አውቃለው ታዲያ ለምን ልጄ አይደለህም ትለኛለህ እውነቱን ልንገርህ አባ የወለዱኝ እናትና አባቴ እንኳን ቢኖሩ እንደ አንተ ፍቅርን እንደማይሰጡኝ እርግጠኛ ነኝ ……. እድለኛ እኮ ነኝ አባ አንተ አባቴ ስለሆንክ እንኳንም እናትና አባቴን አላወኩ ይህን ፍቅርህን ካንተ ሌላ እኮ ማንም አይሰጠኝም እባክህን አባዬ ስለ በደሌም ስለ ኃጢአቴም ይቅር በለኝ በልጅነቴ የፍቅር እጆችህን እንደሰጠኸኝ የይቅርታ እጅህን ዳግም ዘርጋልኝ
አቶ ጌታቸው፡- ልጄ ዮሐንስ ፍቅርህ ልብ ይገዛል በል አሁን አታልቅስ ማልቀስ ለጠላት ለዲያቢሎስ ዛሬ እኮ ትንሳኤ ነው እኔንም ዳግም እግዚአብሔር ሰርቶኛል የጠላት ወሬ ሰምቼ ነው የእኔ ልጅ ይቅር በለኝ ልጄ በል እንባህን አብስ
ዮሐንስ፡- አባዬ በጣም ነው የምወድህ ዳግም ልጄ አይደለህም አትበለኝ
አቶ ጌታቸው፡- እንኳንም ደሜ አልሆንክ ዮሐንስ ደሜ ብትሆን ኖሮ አንተም እንደ ዳዊት ትጠላኝ ነበር አንተም እንደ ዳዊት ጆሮህን ለመስጠት ትከለክለኝ ነበር

ዮሐንስ፡- ‹‹ለመስጠት›› …….. ለምን ጋሼ በምን ምክንያት አባትህ መሆኑን እረስተህ?
ዳዊት፡- ማንነትህን የሰማህ ይመስለኛል አክብሮትህን አልሻም አሁንም ተቀናቃኝ ለመሆን ነው እንዴ አላማህ?
ዮሐንስ፡- ይሔማ ንግግር ያንተ አይደለም ……. ማነው እንደዚህ ያስተማረህ?
ዳዊት፡- ምንም ንግግር አልፈልግም ቤቴን ልቀቅና ውጣ
ዮሐንስ፡- እንሒድ አባዬ አንተን ትቼ መሔድ አልፈልግም
እመቤት፡- እሳቸውንማ አትወስድም
ዮሐንስ፡- በረሃብ ልተገይው ነው እንዴ እኔ እያለሁማ አባቴ በርሃብ አይሞትም
አቶ ጌታቸው፡- ማንም ከዚህ ቤት አይወጣም የምትወጡት እናንተ ናችሁ
ዳዊት፡- የእናቴ ቤት ነው እኔ ደግሞ የእዚህ ቤት ታላቅ የዚህ ቤት ወራሽ ገባህ
አቶ ጌታቸው፡- ለካስ ይቺን ቤት ለመውረስ ነው ይህን ሁሉ ድራማ
እመቤት፡- የእናቱን ቤትማ የማንም ወፍ ዘራሽ አይወርሰውም
ዮሐንስ፡- እኔ ቤት አልፈልግም አባዬን ይዤው እኖራለው አንተ ግን አባት አለኝ ብለህ እንዳትፈልገው
አቶ ጌታቸው፡- ቆይ ቆይ ይሔ ቤት የእናትህ ነው ያለህ ማነው በዚህ ቤት ላይ እናትህም አንተም እኔም መወሰን አንችልም መወሰን የሚችለው ዮሐንስ ብቻ ነው
እመቤት፡- ዮሐንስ?

አቶ ጌታቸው፡- አዎ ዮሐንስ! እንደውም ባለውለታችኝ ነው እስከዛሬ በእሱ ቤት ኖረን ኪራይ ባለመክፈላችን …. አዎ ዮሐንስ አባትህ አንተ የ 2 ወር ልጅ እያለህ ነው የሞተው ሲሞት ግን ሃብቱን ቤቱን ሁሉ በአደራ መልክ ለአንተ ሰቶኝ ነው የሞተው እንግዲ አሁን ሃያ አመት ሞልቶሃል ውሳኔው የአንተ እንጂ የእኔ አይደለም

ዮሐንስ፡- ይህንን ያደረገ እግዚአብሔር ይመስገን /ዞርዞር እያለ ያያል/ ዛሬ በትንሳኤው ብርቄም የደስታችን ተካፋይ ትሁን ከመጣው ጀምሮ በር በሩን እያየው ነው ምስጢራችንን እንነጋገራለን ብርቄ …… ብርቄ የለችም እንዴ? አባ ለምድነው የምታለቅሰው …… ብርቄ ….የለችም እንዴ?
አቶ ጌታቸው፡- የሐንስ ብርቄ ለዚህ ቤት መሰዋዕት ሆናለች ነፍሷን በአብርሃም በይስሃቅ በያቆብ ጎን ያኑራት
ዮሐንስ፡- /ምርር ያለ ለቅሶ ያለቅሳል/ ለምን? ….. ምነው ጌታዬ እመቤቴ ቃላችን እንደዚህ ነበር እንዴ? እናቴ ታዲያ ለምን? እመቤቴ እባክሽ እዘኝላት እሷ ምስኪን ነች ያንቺን ስም እኮ ጠርታ አትጠግብም እናቴ ነፍሷን በአንቺ አድርጊው ፍቅርሽን የማጠግብ ናትና ፍቅርሽን አጥግቢያት ………. ግን እንዴት አባ በምን ምክንያት?
አቶ ጌታቸው፡- ምክንያቱን ለእግዚአብሔር ልጄ ….. ግን ለእኔ መድኃኒት ልትገዛ ስትሄድ ነው ጎረምሶች ናቸው አሉ በመንገድ ደሟን ያፈሰሱት
ዮሐንስ፡- /ያለቅሳል/ ተይዘዋል … እነማን ናቸው?
አቶ ጌታቸው፡- ምን ለእሷ ብቻ ለሶስናም ሞት ተጠያቂ እመቤት ናት
ዮሐንስ፡- ሶስና! /ያለቅሳል/ ለምን? አንቺ ለምን?
እመቤት፡- እኔ አላውቅም
ዮሐንስ፡- የእዚህን ቤት ሰላም ነስተሽ የምለቅሽ ይመስልሻል …… ልቀቀኝ አንተ
አቶ ጌታቸው፡- ዮሐንሴ የኃጢአተኛው ደም በአንተ እንዳይተላለፍ የበቀል አምላክ እግዚአብሔር የስራዋን ይስጣት
ዮሐንስ፡- አለቃትም አባ አንተን አስነብታ ብርቄንና ሶስናን ገላማ እፋረዳታለው ልቀቀኝ
ሶስና፡- በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን
ዮሐንስ፡- ሶስና!
አቶ ጌታቸው፡- ሶስናዬ! /ከዊልቸራቸው ላይ ተነስተው ይወድቃሉ/
ዮሐንስ፡- እመቤቴ በእውነት አንቺን የያዘ ማዕበል ቢመጣ እንኳን በፍቅርሽ ይቀዝፋል
ሶስና፡- በመጀመሪያ ይቅር በለኝ አባዬ ብትመክረኝ አልመከር ብዬ ንፅህት የሆነችውን ሃይማኖት ክጄ አንተን አሳዝኜ ቅድስት ድንግል ማርያምን ክጄ እንዴት የስቃይ ዘመን ነበር ፅንሱን ለማስወረድ በእመቤት ተመክሬ መድኃኒት ወስደኩኝ በሕይወትና በሞት መካከል ሳለው የእመቤት መልክተኛ ሰው ለእርዳታ ሃኪም ቤት ወሰደኝ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ሴትየዋ አሳከሙኝ ታሪኬንም ስነግራቸው አዘኑ በኋላም መጽሐፍ ቅዱስ አስተማሩኝ አሁን ክርስትያን ሆኛለው እርግጥ ነው አሁን ሱባኤ ስለነበር ቆኖና የለም ለትንሳኤ እናንተን ይቅርታ ጠይቄ ንስሐ እገባለው የእናንተን ሃይማኖት እቀበላለው ይቅር በለኝ አባዬ
ዮሐንስ፡- እመቤቴ … ፍቅር ነሽ እኮ ለዘላለም ኢየሱስ ሆይ የበረከትህን ፍሬ ዛሬ በቤታችን አፍስስ አንተ ጠፍቅ አባት ሆይ በዚች በዛሬዋ ትንሳኤ የዚህን ቤት ዳግም ትንሳኤ እንዳደረክ በመንግስትህም አስበን
አቶ ጌታቸው፡- ፍቅር የማያልቅብህ አባት ሆይ አሁንስ ትንሽ እድሜ ስጠኝ የልጆቼን ፍሬ የማይበት በትንሽ ነገር አማርሬህ ሞት ተመኝቼ ነበር አሁን ግን ትንሽ እድሜ ስጠኝ
ሶስና፡- እኛ ሁላችን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደሶች ነን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ያፈረሰ እርሱ ይፈርሳል ነው የሚለው ቃሉ እግዚአብሔር ልቦናሽን ይመልስ አንተም ወንድም ጋሼ ሚስት ለበሏዘውድ ናት እንጂ አምላክ አይደለችም ሚስትህን አታምልክ አንቺም እንደ እርግብ የዋህ ሆኖ ገብቶ እንደ እባብ መናደፍ የሰው ልጅ ባሕርይ አይደለም የሰይጣን እንጂ
ብርቄ፡- ክርስቶስ ተነስአ እሙታን …….. እንኳን አደረሳችሁ /እጇን ታሽጋ ትገባለች/
አቶ ጌታቸው፡- ብርቄ ልጄ …… በእውነት የአንቺ አምላክ ድንቅ ነው
ብርቄ፡- ውዴ በእኔ ላይ ያለው አላማው ፍቅር ነው እራሴን አዙሮኝ መኪና ውስጥ ገባው ስነቃ ሆስፒታል ውስጥ ነኝ ዶክተሮቹን ስጠይቅ ለምን እራስሽን ታጠፊያለሽ ምን አይነት ጭካኔ ነው መርዙ አልሰራ ቢልሽ በመኪና ሲሉኝ ደነገጥኩ መፅናናትን ከእግዚአብሔር ጠይቄ እንደምንም ወደ ቤቴ ውሰዱኝ ስል ሠባት ቀን ሙሉ ጠያቂ እንዳልመጣ ነገሩኝ ከዚህ በኋላ ሁለት ቀን ያህል መቆየት እንዳለብኝ ተነገረኝ ከሆስፒታል ስወጣ ጌታዬ ሁሉን ነገር ሠላም እንዲያደርግልኝ ልለመንነው ወደ ቤተ-ክርስትያን ሔድኩ እግዚአብሔር ያከበራቸው ሰዎች ….. በኋላ ወደ ቤታቸው ይዘውኝ ሔዱ ድካምም ሕማምም ስለነበረብኝ እንቅልፍ ይዞኝ ሄደ ስነቃ የአባዬ መከራ ፌቴ ላይ ድቅን አለብኝ እያለቀስኩ በፍርሃት መጣው የአባዬን መከራ ላይ በሕይወት የማገኘው አልመሰለኝም ነበር ከውጪ በፍርሃት …… ስገባ የኔ ጌታ ግን ውስጡን በደስታ መንፈስ ሞልቶት አገኘሁት የእግዚአብሔር ስም የተመሰገነ ይሁን
ዮሐንስ፡- የቤተሰቤ መበተን የበተሰቤ መከራ ሁሉ የመጣው ባንተ ነው ሞት ይገባሃል ብዬ አልፈርድብህም ነገር ግን አንድ ቅጣት እቀጣሃለው በዘመንህ አባቴን ለመንጠቅ እንዳትሞክር እስከዛሬ በእኔ ቤት ኖረሃል የኪራዩን ዋጋ ዛሬ እንድትከፍለኝ እፈልጋለው ክፍያውም ገንዘብ አይደለም ይሔን የጠንቋይ መንፈስ ይዘህ ከእነ ….. ቤቴን ለቀህ ውጣልኝ /ዮሐንስ የቤቱን ቁልፍ ከእመቤት ተቀብሎ ለብርቄ ይሰጣታል ዳዊትና እመቤት ቀስ ብለው ሻንጣቸውን ይዘው ይወጣሉ ዮሐንስ ወደ ብርቄ ተጠግቶ ያቅፋታል ሶስና ለአባቷ ታሰየዋለች አልላቀቅም ሲሉ አቶ ጌታቸው ያስላሉ/
አቶ ጌታቸው፡- እንግዲ የእናትህ ሙት አመት ይከበርና ከዚያ በኋላ ባይሆን አስባለው
ዮሐንስ፡- እመቤቴ ይህን ሁሉ ያረግሽልኝ እኔ ማነኝ ባክሽ ምልጃሽ አይለየኝ ቤትሽ በመምጣት ይሕን ያህል ደስታ ከተገኘ ለዘላለም በቤትሽ እኖራለው የችግርን ማዕበል ባንቺና በልጅሽ በኢየሱስ ክርስቶስ አልፈነዋል
አለፍኩኝ ድንግል ማዕበሉን (ሞገድ ሲመታኝ ማዕበሉ) እየተዘመረ መገራጃው ይዘጋል

የደብረ ናዝሬት ቅዱስ ዮሴፍ እና ቅዱስ ሚካኤል ቤ/ክርስትያን ኆኅተ-ጥበብ ሰ/ት/ቤት
ድርሰት፡-

11

ኃይሉ መልካሙ
ፅሑፍ፡-
ፋሲል ኪዳኔ

(ለመጀመሪያ ጊዜ ሐምሌ 25 2001 ዓ/ም አዳር ተሠራ፡፡ በመቀጠልም መጋቢት 21/2002 ዓ/ም በደብሩ ሰ/ት/ቤት አዳራሽ

በገንዘብ ታይቷል፡፡)

ወስብሐት ለእግዚአብሔር!

12